

HUZURSUZ GÜNLER
ÖNDER BİROL BİYİK S.6'da

ETKİN TİTREME
AHMET TUGLAR S.3'te

ORTAK VATAN FİKRİ
İSHAK KARAKAŞ S.11'de

MALTEPESPOR DOLU DİZGİN S.20'de

'AMEN' ZAZACA SAHNELENDİ S.18'de

HALKIN NABZI

HAFTALIK SİYASİ GAZETE

ANADOLU YAKASI

www.halkinnabzi.com.tr

DURUM İSHAK KARAKAŞ

Yıl 3 Sayı 120 18 Kasım 2015 Çarşamba

e-mail: halkinnabzi@gmail.com

Fiyatı: 1 TL

26. yasama dönemi milletvekilleri dün yemin etti ve yeni Meclis devreye girdi. “Devreye girdi” diyorum, çünkü bir önceki yasama dönemi 5 ay sürdü ve Türkiye’nin belki de en kritik dönemlerinden birinde Meclis devre dışıydı. AK Parti geçici seçim hükümeti Meclis dışından yönetti ülkeyi ve seçime götürdü. Umarım, bu defa öyle olmaz ve Meclis Türkiye’nin en önemli sorunlarında inisiyatif ele alır. Özellikle muhalefete çok iş düşecek.

Geçen haftanın en önemli olayı Paris Katliamı oldu. Teörün acımasızlığına bir kez daha tanık olduk. Masum insanlar IŞİD katilleri tarafından katledildi. IŞİD’le mücadele şu anda dünyanın en önemli gündem maddesi olmalı. Zaten Antalya’da yapılan G20 zirvesinde de en çok IŞİD’le mücadele konusu konuşuldu.

Bu haftaki söyleşi konuğumu edebiyat-tan seçtim. İstanbul Kitap Fuarı’nın ardından bunu doğru bir seçim olduğunu düşündüm. Diyarbakırlı Ermeni yazar Mıgırdiç Margosyan ile hem çocukluğunu ve kitaplarını konuştuk hem de gündeme değindik.

Halkın Nabzı, Anadolu Yakası haberlerini dikkatle takip ediyor. Bu hafta yine Anadolu Yakası ilçelerinden çok sayıda haber var Halkın Nabzı’nda.

Kadın sayfamız da çok ilgi topladı. Haftaya görüşmek üzere

“15 yaşındayken biletimiz İstanbul’a kesildi”

Mıgırdiç Margosyan, bir edebiyatçı. Hem Ermeni edebiyatının ülkemizdeki bir temsilcisi hem de Anadolu’nun kadim tarihin yakın zamandaki kayıtçılarından biri. Onunla İstanbul Kitap Fuarı’nın hemen ardından buluşup ona yazarlık serüvenine ilişkin sorular sordum...

S12’de

KADINLAR FUTBOLA ÇAĞIRIYOR

Maltepelili Kadınlar, futboldaki erkek egemenliğine, ırkçılığa ve cinsiyetçiliğe; oluşturdukları alternatif turnuvalarla meydan okuyor ve kadınları futbola çağırıyor.

S.16’da

KADIKÖY’DE SU ALTI TEMİZLİK SERGİSİ

Su Altı temizlik çalışmalarından çıkan atıkları sergileme çalışmalarının yenisi Kadıköy şehir hatları iskelesinde bu yıl da devam ediyor.

S.17’de

ŞEYHMUS DİKEN

Bahan Bax Ne haldayam!

Geçtiğimiz hafta sonu 7-8 Kasım cumartesi-Pazar günleri TÜYAP İstanbul 2015 Kitap Fuarındaydım. İki imza bir de panel nedeniyle! Fuarın ilk iki günü olması nedeniyle hayli yoğunluk vardı. Ve stant aralarında yürümek dahi çok zordu. Bu elbette gönendirici bir durumdu.

Fuar yetkililerinin açılışta dillendirdikleri üzere dokuz gün süreyle 500 bin dolayında kitap okurunun ilgisine mazhar olmak üstelik 34. yılda ancak takdirle karşılanacak bir duruma delalet ediyordu.

Fuarın ikinci günü imc tv, fuar alanında röportaj yaptı. Onlara da söyledim.

Kitabın hedef aldığı insan'dı(r).

Evet belki kitabın bizatihi kendisi bir meta unsurudur. Çoğuna göre "ticari" bir metadır. Çünkü parayla alınan ve satılandır. Ama okur ile yazar

arasındaki doğrudan ilişki hiç de böyle bir şey değildir. Yoksa fuarlardaki okur yazar ilişkisinin tek başına "kitap imzası"ndan öte bir durumla açıklanması gerektiğini bilenlerdenim. Ve tabi paneller, söyleşiler, kitap imzalarken sorulara yanıtlar!

Bu baptan hareketle insan, ister istemez hazır bu kadar yoğun bir okur kitlesiyle muhatap olan bir örgütlenmeden ülkenin mevcut hali pür melalinden de bir nebze olsun bir şeyler umar, bekler. Doğrusu ben de fuar alanında bu haldeydim.

Fuarın ilk günü Diyarbakır'ın Silvan ilçesindeki sokağa çıkma yasağı 5. günündeydi, sonraki gün altı!

Ben o gün imc televizyonunun 7'de Sanat Programına röportaj verirken dedim ki; "Diyarbakırlıların çok güzel ve özel bir sözü var; bu gibi durumlarda, 'bahan bax ne haldayam, yara bax ne sallani' derler. Yani ez cümle; Kişi,

başına gelen onca felaketten sonra peşişan bir haldeyken, yanında olması gereken(ler) hiç farkında olmayıp kendi hâllerindedir."

Durum büyük ölçüde bu haldeydi. Ne Silvan kimsenin umurundaydı, ne de "çatışmalı hâl" ve "katliamlar"ın olanca hızıyla sürdüğü Kürdistan'daki diğer yerleşkeler...

Siz bu satırları okuduğunuzda TÜYAP İstanbul Kitap Fuarı bitmiş olacak! Silvan'da sokağa çıkma yasağı umarım bitmiş olacak. Süre içinde biri asker, diğeri polis olmak üzere yedi insan öte yakaya göçmüş oldu bu zaman dilimi içinde. Başka ölümler varsa so-

kağa çıkma nedeniyle henüz bilinmiyor. Vekiller, sivil toplum örgütlerinin temsilcileri bölgeye sokulmuyor. Sokulmamak ne kelime! Gazla, fişkle, baskıyla engelleniyor.

"Kalbimizin doğusu", eğer hâla vicdanla çarpan kalpler varsa kanıyor. Hiç değilse iki cümle ile sormak, sorgulamak elinizde / elimizde, dilinizde / dilimizde ve mümkün.

Hem illa Kitap Fuarında değil! Fuar bahane ve sadece bir alan. Her alanda, her mekânda sormak ve tepkiyi dillendirmek bir "sivil ses" olarak mümkün.

Yarın çok geç olmadan hem...

İshak Karakaş ve Ahmet Tulgar ile

"Halkın Nabzı"

her Cuma 22.00'de
MedNûçe TV ekranlarında

Gündemi sokakta, halkların
ta kendisiyle konuşan program

MedNûçe Frekans Bilgileri

Hotbird 13 Frequency: 11.642 H SymRate : 27.500

Yapım: AHİS Reklam Organizasyon Prodüksiyon

AHMET TUGLAR

Etkin titreme

Türkan Şoray, inci beyazı bir gerdan, geniş ve sevecen bir göğüstür. Öncelikle. İlk bakışta yakalandığınız bakışlarından yakanızı kurtardığınızda. Kurtarabildiğinizde. Yaslanmak, başınızı göğsüne koyup biraz dinlenmek istersiniz. Orada. Türkan Şoray'ın göğsünde. Gerdanının altında. Orada sinemadan tanıdığınız, sinemadaki kişiliklerinden tanıdığınız, kahkahasına da gözyaşına da meftun olduğunuz Türkan Şoray'a kavuşmak daha iyi bir hayata kavuşmak gibidir. Türkan Şoray ile buluşmak hayat yolculuğunda bir yere ulaşmak gibidir. "Geçti, o acıların hepsi geçti" der gibi göğsüne yatıracaktır Türkan Şoray sizi. "Bak ben, her şeye rağmen iyiyim" der gibi. Türkan Şoray o kadar Türkiye'dir ki, Türkan Şoray'ın göğsüne yatmak Türkiye'ye tekrar gelmek gibidir. Türkiye ile barışmak. Bazı oyuncular böyledir. Bazı kadınlar. Sophia Loren İtalya'dır mesela. Catherine Deneuve Fransa. Öyleyse, öyleyse değil öyle, Türkan Şoray da Türkiye'dir. 60'ların trajik masumiyeti, 70'lerin acemi ihtişamı, 80'lerin utangaç isyanı, 90'ların stilize mo-

dernizmi, 2000'lerin şaşkın arayışı, hepsi, her şeye rağmen, Türkan Şoray'ın ıslak bakışlarında bir estetik edinir. Türkan Şoray bize baktığında ya da biz Türkan Şoray'a baktığımızda Türkiye'yi affederiz. Bize çektiydiklerini. Türkan Şoray o kadar Türkiye'dir ki, artık kendisi de bunun bilgisine vakıftır. Ve bu yüzden, bundan ötürü, hiç beklenmedik bir anda, kendisinden hiç de beklenmezken, 1984'te, darbenin şiddeti altındayken Türkiye, Aydınlar Dilekçesi'nin altına imzasını atar. Türkan Şoray, ana cesaretidir. Protestosunda görünen budur. Minnetini ani, cesur çıkışlarıyla gösterir. Sırça köşkteki halkçıdır. Kenan Evren'i Kenan Pars'tan tanıyan bir muhalif. Sinemadan hayata baktığında gözleri Yılmaz Güney'i arar. Bir buluşmamızda bana "İyi ki Yılmaz Güney ile hiç film çekmedim. Kesin aşık olurdum" demişti. Sonra Yılmaz Güney'e evinde kahve sunarken çekilmiş bir fotoğrafı göstermişti.

Türkan Şoray bir titremedir. Bir titreme almıştır Türkan Şoray' ne zamandır. Titrer, şaşırır, ne yapacağını şaşırır, biraz sevgi gördü mü, övgü aldı mı. Sesi titrer, eli titrer. Türkan Şoray'da tevazu görünür olur. Titrek bir yapraktır tevazu. Türkan Şoray'da. Şöhretin dalından koptu kopacak. Ama yarım asırdır da titreye titreye orada. Türkan Şoray bütün samimiyeti ile

titremeye başladığında sanki beyazperdeye ya da ekrana bakarmış gibi olursunuz. Grenlenmesinden, noktalara dağılmasından korkarak biraz uzaklaşırsınız. Oysa o gerdan, o göğüs çağırır. Türkan Şoray da, Türkan Şoray'a bakmak da bir kararsızlık halidir. Türkan Şoray o cezve gibi haliyle bir yandan da o kadar etkin bir Türkan Şoray görüntüsü ve kişiliğidir ki erkekler yanında duramaz. Durdular mı da görünmez olmayı, bir daha iflah olmamayı kabullenirler. Rüçhan Atlı'nın yüzünü kim hatırlar? Kim merak edip ya da gözünü Sultan'dan alıp baktı ona? Cihan Ünal padişahken kalfa çıkmasına giden yola ne zaman girdi? Türkan Şoray'ın en kurumsal ilişkisi bile bir gizli aşktır son kertede. Türkan Şoray yasaları Türkan Şoray'a rağmen işler. Ona gidin. Sarı güller götürün. O da size Boğaziçi Pastanesi'nden pasta alsın. Çay demlesin. Sohbet edin. İyi gelecektir. Türkiye'den mustarip yüreğinize.

**ANADOLU YAKASINDA
GÖRÜNÜR OLMAK İÇİN**

**ilan Reklam ve Rezervasyon
hattı için bizi arayınız**

T: 0216 457 46 46

F: 0216 457 13 12

e-mail: halkinnabzi@gmail.com

HN HALKIN NABZI

ABONELİK KARTI

1 Yıl Yurtiçi 60 ₺

Adı Soyadı :

Adresi :

e-mail :

Tel-GSM :

Abonelik bedelini banka hesabına yatırdıktan sonra bilgileri lütfen aşağıda belirtilen posta adresine veya e-mail e gönderiniz.

HALKIN NABZI

Bağlarbaşı Mahallesi 2. ilkokul Cad. No:39
Cihangir İş Mrk. Kat:2 D:7 Maltepe/İstanbul/Türkiye
T:+90 216 457 46 46 F:+90 216 457 13 12
halkinnabzi@gmail.com
www.maltepeninnabzi.com

AKBANK Maltepe Şubesi

TL HESABI: Şube Kodu: 00 29 Hesap No: 0189926
IBAN: TR35000460002 9888000189926

**Halkın Nabzi
Gazetesi**

Sürelî Yayın

AHİS Reklam Organizasyon
Produksiyon San. Tic. Ltd. Şti.
Adına İmtiyaz Sahibi ve Genel
Yayın Yönetmeni (sorumlu)

İSHAK KARAKAŞ

Editör: Ahmet TUGLAR

Grafik Mizanpaj
Erdal BEKTAŞ

Grafiker
Hakan YILDIRIM

Spor Servisi
Fırat COŞKUN

Kültür Sanat
Bedros DAĞLIYAN

Avusturya Temsilcisi
Erdal BOYOĞLU

Viyana Temsilcisi
Emine BAŞKÖY

Hukuk Danışmanı
Av. Uğur KARAKAŞ

Danışma Kurulu
Fehim İŞİK
Samet MENGÜÇ
Fuat TOKAT

Bilgi İşlem:
Ufuk KARAKAŞ

Yer: Bağlarbaşı Mh. 2. ilkokul
Cd. No: 39 Cihangir İş Merk.
Kat 2 D:7 Maltepe - İstanbul
Tel: 0216 457 46 46
Fax: 0216 457 13 12
halkinnabzi@gmail.com
Baskı: GÜN MATBAA Beşyol
Mah. Akasya Sk No 23/A
Sefaköy-Küçükçekmece - İST.
Tel: +90 212 426 63 00

Maltepe Üniversitesi işçileri DİRENDİ, KAZANDI

DİSK'e bağlı Dev Sağlık-İş Sendikası'na üye oldukları için işten atılan Maltepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'nde çalışan 98 işçinin açtığı işe iade davasını Yargıtay'da onaylandı.

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu'na (DİSK) bağlı Dev Sağlık-İş Sendikası'na üye oldukları için işten atılan Maltepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'nde çalışan 98 işçi açtıkları işe iade davasını Yargıtay onayladı.

Dava kazanımla sonuçlandı

98 işçinin açtığı işe iade davası İstanbul Anadolu Adliyesi 16. İş Mahkemesi'nde 28 Mayıs 2015 tarihinde görülmüş ve kazanımla sonuçlanmıştı.

Yargıtay'a giden dava, yerel mahkemenin verdiği kararı onaylanarak, kesinleşti. Yargıtay verdiği karar ile Maltepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'nde çalışan 98 işçinin sendikal nedenle işten atıldığını onaylamış oldu.

DİSK'e bağlı Dev Sağlık-İş Sendikası, Maltepe Üniversitesi Tıp Fakül-

tesi Hastanesi yönetiminin Yargıtay'ın verdiği karara uymasını beklediklerini açıkladı.

Halkın Nabızı, Maltepe Üniversitesi işçilerinin direnişini yakından takip etmiş ve birçok haberin yanı sıra, konuyu 72. sayısında manşete taşımıştı.

Maltepe Üniversite Hastanesi'nde direniş

DİSK'e bağlı Dev Sağlık-İş Sendikası'na üye oldukları için işten atılan Maltepe Üniversitesi Tıp Fakültesi çalışanları 94 işçi geçen pazarı yapıldıkları bir basın açıklamasının ardından hastanenin yanındaki caddeye direnişe geçti.

Üsküdar Musiki Cemiyeti'nden 'Canım İstanbul' konseri

Üsküdar Musiki Cemiyeti Başkanı, bestekar Amir Ateş'in eserlerinin yorumlandığı "Canım İstanbul" konseri, müzikseverlerle buluştu.

İstanbul Büyükşehir Belediyesi (İBB) Kültür Müdürlüğü tarafından Cemal Reşit Rey Konser Salonu'nda gerçekleştirilen konserde, Ateş'in, İstanbul üzerine yazılmış şiirlere yaptığı besteler seslendirildi.

Yıldırım Bekçi'nin yönettiği konserde, çoğunluğu Amir Ateş bestelerinden oluşan 24 eser, Üsküdar Musiki Cemiyeti Korosu ve solist Sezen Cin Özdemir tarafından yorumlandı.

Konseri izleyen ünlü bestekar Prof. Dr. Alaeddin Yavaşca, Ateş'in bir nesri dahi şiir gibi okuduğunu belirtirerek, "Amir Ateş'in olduğu yerde bizim herhangi bir şekilde konuşma-

mız mümkün değil ama o bize güç, kuvvet veriyor. Amir Ateş her zaman, bir şeyi takdim etmek istediği zamanlarda şiir okur gibi takdim etmiştir. Onun için, Amir Ateş'le kısa bir süre

dahi olsa beraberliğimizde büyük zevk alıyorum ve iftihar ediyorum" dedi.

Dostluklarının uzun yıllara dayandığına vurgu yapan Yavaşca, "Amir kardeşimle çok evvel, hatta musikiye çok fazla kendimizi vermezden evvel, gönümüzü birbirine eklemek suretiyle müziğe beraber başladık. O beraberlik de inşallah ömür verildiği kadar da devam eder ve Amirciğim yine bizlere bestelerini yapar ve biz de onları okuma gayretine gireriz" diye konuştu.

İBB Kültür Daire Başkanı Abdurrahman Şen'in de izlediği konser, sanatseverlerin yoğun ilgisini gördü.

Teslim a-la-maz-sı-nız!

FEHİM IŞIK

Kenan Evren'in siyah beyaz TRT ekranında belirlediği o gün unutulacak gibi değil. Daha bildiri okunmadan, gecenin bir yarısı analarımız dürterek bizleri uyandırmış, "Rabin, asker hat / Kal-kın, asker geldi" demişti. Akabinde o lanet bildiriye dinleyerek ne olduğunu anlamaya çalışmıştık.

Türkiye ve Kürdistan'ın dört bir tarafı tutulmuştu. Sokağa çıkma yasağı ilan edilmişti. Sokaklarda bir tek asker cemseler vardı. Toplu gözaltılar başlanmıştı. Askerler evlere bile girmeden, anonslarla insanları meydanlara çağırıp kimlik kontrolü ile gözaltı yapıyorlardı. Çok az sayıda insan kaçmanın arayışındaydı. Örgütlü olanlar bile davete icabet edip toplanma merkezlerine gidiyorlardı. Direnmenin D'sinden söz etmek mümkün değildi.

Acı ama gerçek olun şuydu: Yüreklere kabullenmese de fizikler teslim alınmıştı.

Birkaç gün içinde örgütlü olanlar kendilerine gelip yeniden siyasal ilişkilerine döndüklerinde de, yaptıkları en önemli şey birkaç pullama, bir iki bildiri dağıtmaktan öteye gitmedi. Bu eylemlerde de tanınanlar ihbar ediliyor, gözaltına alınıyordu. İhbar edenler de öyle çok uzakta değildi, özgürleştirmek için yola çıkan halktı. Bir müddet sonra bu eylemlerde son buldu. Kitleler kısa zamanda tamamen sindirildi. Birçok insan cezaevlerine atıldı. Katledilenler oldu.

Halkın öfkesi artsa da o öfkeyi dirence dönüştüren bir filiz henüz yoktu.

O yılları yaşayanlar olarak her birimizin deneyimi en fazla "Direnme Savaşı / Saygon Zindanları" kitabında okuduklarımızdan aklımızda kalanlardı. Bir de üstüne Che Guevera'nın bir iki kitabını okumuş, Faşizme Karşı Birleşik Cephe'den bir iki pasajı ezberlemişsek tamamı. Elbet literatürümüzde, 70'li yılların devrimcilerinden de anlatacak birkaç öykü vardı.

Kürt halkının özgürlüğü için yollara çıkmıştık ama kendi halkımızın tarihinden, fedakarlıklarından bihaberdik. Vietnam Direnişi'nin efsanevi tünellerini, Mao'nun uzun yürüyüşünü

ezbere bilirdik ama ne Mele Mustafa Barzani'nin uzun yürüyüşünden, ne de Güney ve Doğu Kürdistanlı peşmergelerin efsanevi direnişlerinden haberdardık.

Her birimizi yeniden yaşama bağlayan ilk filiz Diyarbakır Cezaevi'nde boy verdi. Hepimizi onurlandıran, yeniden başımızı dik duruma getiren cezaevi direnişleri, yüreğimizin teslim olmasının önüne geçmişti. Hemen ardından, PKK'nın Eruh ve Şemdinli baskınları geldi.

Bir yandan cezaevlerindeki direnişler, diğer yandan dağdaki mücadele giderek kendi öykülerimizin oluşmasını da sağladı. Artık Saygon Zindanları'ndan, Vietnam Direnişi'nden değil, Diyarbakır Cezaevi'nden, gerilla mücadelesinden, Kürt halkının direnişinden örnekler veriyorduk.

Siyasal ilişki arayışlarımız giderek arttı. Yeniden örgütümüzle iletişime geçmek için çabalarken, insani ilişkilerimizi örgütsel ilişkiye dönüştürmenin yollarını aradık. Bu arada sigara paketi büyüklüğündeki illegal dergile-

rimizi edinmeye, onları güvendiğimiz insanlarla paylaşmaya başlamıştık. İlk yıllarda önceliğimiz 1 Mayıs olsa bile artık yaşamımızda Newroz da vardı. Dağlarda yakılan Newroz ateşini kentlere taşımakla, bir diğer deyimle siyasal mücadeleyi büyütmeyle yükümlü görüyorduk kendimizi.

Çok uzatmayayım.

80'lerin sonuna gelindiğinde artık siyasal dergiler, gazeteler çıkarmaya başlamıştık. Küçük arkadaş grupları olmaktan çıkmış, binlerle buluşan örgütlü mücadelenin içinde yerimizi yeniden almıştık. Bu yıllarda, yani mücadelenin dağlardan kentlere göğüs göğüse yürütüldüğü dönemde devlet daha da ceberutlaştı. Açık-gizli güçleriyle, kontra çeteleriyle her yerden saldırmaya başladı. Tüm bu saldırılara, katletmelere rağmen dönemin 12 Eylül'den önemli bir farkı vardı. Yüreği teslim alamayanlar artık fiziği de teslim alamıyorlardı. Ölümlere rağmen geri adım atmayan, direnen ve giderek kitleleşen bir halk gerçekliği vardı.

Tüm bunları niye mi yazdım?

Bugünleri, o yıllarla kıyaslayasınız diye.

Fiziki teslimiyetin yaşandığı yıllarda, hiç deneyimi olmayan devrimci bir nesildik. Ne yazık ki yüreklerini teslim edenlerimiz de oldu. O dönem yürekleri teslim alınamayanlar, direnmeyi öğrenerek teslim olan fiziklerini geri alabildiler.

Bugünküler mi? Onlar hiç teslimiyet yaşamadılar. Doğdukları günden devrimci mücadelenin içinde, kendi öyküleriyle büyüdüler. Daha da ötesi, kendi öyküleriyle milyonlarla buluştular...

Bir daha hatırlatalım; temel sloganı "Ya Man! Ya Neman / Ya Ölüm! Ya yaşam" olan bir nesil artık işin öncüsü. Öyle gazete, televizyon kapatmakla, siyasal mücadelenin önünü kesmekle bu nesli sadece bilersiniz, ama TESLİM A-LA-MAZ-SI-NIZ!

Silvan'dan askerler geri çekilirken çocukların nasıl davrandığına bakın, 10-15 yıl sonrasını göz önüne getirin.

Birileri size "Görüşükleriniz son şansınızdır" derken, ironi yapmıyordu...

ÖNDER BİROL BIYIK

Huzursuz günler

A cayıp bir bilinç yarılmasının ortasında boş, verimsiz, huzursuz geçiyor günler... Son 6 aylık yoğun seçim koşuşturmacasının ardından eve kapattım kendimi. Erteleğim şeylere dönmek istiyorum ama çok kolay olacak gibi gözüküyor. O odadan bu odaya insanın düşün dünyasını dürtükleyen bir huzursuzluğu dolaştırıp duruyorum gün boyu...

Kitaplara sardım son zamanlarda. Evin her masası kitap dolu... Arif Damar, Kemal Özer şiirleri okuyorum. Mücadeleci duruşlarına sözüm yok da ikisi de benim şairim değil vala... Hele Arif Damar'ın kendi aşkını Piraye ile Nazım'ın aşkına benzeten, açık açık "Sen Piraye ben Nazım" me-alindeki şiirini yakıştıramadım bir şaire. Bir şairin kendi aşkını başka bir şairin üzerinden tarif edip pekiştirmek istemesi tuhaf geldi bana. Bu 1940-50 toplumcu şairlerinin üzerine Nazım kültürünün nasıl bir ağırlıkla çöktüğünü imlemesi bakımından da ilginç. O kuşaktan iyi şiir veren toplumcu şair bu yüzden çıkmadı zaten. Aradan mesela 30 yıl geçtikten sonra da öyle mi düşünmüştür Arif Damar, hiç sanmıyorum. Nazım idealize edildiği büyük aşkların şairi değil, tutkulu arzuların şairi... Kimse kusura kalmasın ama tutkularının peşinden giderken arkasındaki yıkıntıya bakmayacak kadar da bencil bir yanı vardı.

Ne haberden kopabiliyorum ne de izlemek istiyorum. Ama her sabah erkenden kalkıp İMC-TV'nin başına kurulmaktan da alamıyorum kendimi. Ahmet Hakan da dahil, diğer kanallarda haber programları izlemek bile zul geliyor artık. Biliyorum bir gazeteci yazarın edeceği laf değil ama ne yapalım, vaziyet böyle. "Ben muhalifim diyenlerin en babası bile yüzde 49'u görünce nasıl da hizaya dizildi hemen. Saçma sapan dizilere takılmak bile yeğ geliyor valla. Ah Ahmet Hakan Ah!!!

Günlerdir Silvan'ı dövüyor devlet güçleri. Birkaç gündür Nusaybin'e saldırmaya başladılar. Hükümeti bile kurmadan aralıksız taarruzda. Günlerdir evlerinin en kuytu odasına sinmiş insanlar silah seslerinden baş-

ka bir şey duymuyorlar. Ekmek yok, su yok, elektrik yok. Yaralarını saracak sargı bezi yok. Ölüm, çaresizlik ve öfkeden başka hiçbir şey yok yani. Evlerinizden çıkıp mahalleyi terk edin, açıklamaları yapıp çıkanları ev önünde tarıyorlar... Silvan'da mahalleye girmek isteyen parti genel başkanları, milletvekillerinin üzerinden ölüm provaları yapıyorlar.

Hiçbir şey değil de, bu kahredeci duyarsızlık, bu her şey normalmiş gibi davranma hali utandırıyor insanı. Zaten bunu istiyorlar; baksanıza, o kadar rahatlar ki, cehenneme çevirdikleri ilçelerdeki saldırıları 'çalışma' diye adlandırıyorlar. Şu Gezi kitlesine çok fena çatasım var.

Aslında muhalefet güçleri bu işin önün daha başlarken Suruç'ta keseciklerdi. Ne yapıp edecvekler, şiddet sarmalının tırmanmasına izin vermeyeceklerdi. Ben de dahil herkes AKP büyüsunün bozulduğunu, düşüşün devam edeceğini, bu savaşın tasarlanmış bir saray savaşı olduğunun artık toplumca da görüldüğü gibi saftirik bir iyimserliğe kapıldı. Fiili ara rejimde, sandık mühendisliğini sadece izlemekle yetindi muhalif çevreler. Zaten CHP'nin seçim hükümetine girmemesini hiç anlamadım. HDP ile birlikte seçim hükümetine girseydi, gelişmeler başka

türlü seyredebilirdi. Her şeyden önce seçim hükümeti de olsa AKP dönemi resmen son bulmuş olacaktı. Bunun yaratacağı psikolojik atmosfer önemliydi. Resmen altın tepside iktidarı sundular ve AKP 13 yıllık tarihinde almadığı en radikal kararları, bu seçim hükümeti döneminde aldı.

Üçüncü şiir kitabımı bastıracağım artık, iki şiirin son düzenlemeleri ve mizanpajı kaldı, bitirmeliyim bunu. Sonra bahardan yazmaya başladığı, iki ölüm orucu direnişçisi kadının hikâyesini konu alan sinema filmi senaryosunu bitirmeliyim. Hikâye küçük bir kasabanın mahkum koğuşunda geçiyor. Bir doktorun ölüm orucu yapan kadına aşık olması ve onu kurtarmak için umutsuzca mücadele etmesinin öyküsü. İnsana dair çok şey var olay örgüsünün içinde. Yazarken çok sarıldığım bir senaryo bu. Onun öyle bilgisayar dosyaları arasında yarım kalması rahatsız ediyor beni, tekrar dönmeliyim. Kafka'nın Amerika'sına başladım bir yandan da... Ne de olsa Kafkaesk bir devri yaşadığımız. Okumadığım bir kaç kitabından biriydi Amerika.

Yeniden haberleri kovalamaya başlıyorum. Fransa'da IŞİD saldırısında 130'un üzerinde insan ölmesi bu gezegende artık hiç kimsenin güvende olmadığını ne acı kanıtı. Ölü sayısı her gün değişiyor. Paris'in göbeğinde 6

noktada eş zamanlı olarak bu saldırıları nasıl gerçekleştirebiliyor? Demek ki, ciddi bir istihbarat zaafı var Fransa'da. Daha önce de Sakine Cansızlara düzenlenen suikast, Charlie Hebdo katliamı yine Paris'te yaşanmıştı. Çaresizlikten mi, özgüven patlamasından mı bilinmez, IŞİD gözü dönmüşçesine saldırıyor. Küresel güçler Ortadoğu'ya şekil vermeye çalışırken yarattığı frenkestain Avrupa'nın kimyasını bozmaya başladı. Bu saldırı Suriye ve Rojava'da birçok dengeyi değiştirecek. Zaten o rotaya girmişti. AKP bölgede Kürt politikasını değiştirse iyi olur, yürüdüğü patika gittikçe daralıyor çünkü. G20 zirvesinden de aradığını bulamadı. Obama "YPG ile ittifaka devam," dedi. Güvenli bölge ve hava sahası yok. Bu AKP'nin çok arzu ettiği kara harekâtı olmayacak demek. Açık açık söylüyorlar zaten olmayacağını.

Göğüs kafesindeki sancı yine devinmeye başladı. Öksürürken, hapsirirken hançer gibi saplanıyor meret. Zaten son iki aydır hastalıklardan başımı doğrultamadım. Kocaeli'den arkadaşım Dr Coşkun ve eşi Dr Meryem Hanım sağ olsunlar, her zaman sağlık probleminde desteklerini esirgemiyorlar. Neyse tetkikleri yaptırıldı, kalple ilgili bir sorun yokmuş. Kalple ilgili sorun olmazsın zaten. O zaman bitiyor insan çünkü.

Başkan Ali Kılıç 1.5 yıllık icraatlarını anlattı

Maltepe'de mahalle toplantılarına yeni bir boyut kazandıran Maltepe Belediye Başkanı Ali Kılıç, "Hemşehri Buluşmaları" kapsamında ilçede yaşayan Kastamonulularla bir araya geldi.

Kastamonulular Dayanışma Derneği'nde gerçekleştirilen buluşmaya Maltepe Belediye Başkanı Ali Kılıç'ın yanı sıra, Kas-Der Başkanı Süfyan Helvacıoğlu, Küçükyalı Mahalle Muhtarı Kadriye Necla Timur, Maltepe Belediye Başkan Yardımcıları, dernek yöneticileri ve çok sayıda vatandaş katıldı.

1.5 Yılın hesabını verdi

Toplantıda konuşan Kılıç, "Sizler beni bir evladınız, kardeşiniz olarak kabul ettiniz ve 1.5 yıl önce görev verdiniz. Göreve geldiğim gün sizlere söz vermiştim. Sorunlarınızı dinlemek, birlikte çözüm üretmek

için sizlerin ayağına ben geleceğim demiştim. Düzenlediğimiz bu buluşmalarda, seçim döneminde verdiğim sözlerin ve geride bıraktığımız 1.5 yılın hesabını sizlere vermek için buradayım" dedi.

Kılıç'a plaket

Göreve geldiği günden bugüne geride kalan döneme ilişkin çalışmalarını anlatan Başkan Kılıç, alt yapı, spor, eğitim, kültür-sanat ve sosyal alandaki hizmetlerini anlatan bir sunum yaptı. Kılıç, bunun yanı sıra, işsizlik, kadın istihdamı, engelli hizmetleri ve uyuşturucuyla mücadele konularında hayata geçirmeyi planladıkları projelerden de bahsetti. Kılıç, yaptığı sunumun ardından vatandaşların sorun ve önerilerini dinledi. Toplantının sonunda ise Kastamonulu vatandaşlar adına Kas-Der Başkanı Süfyan Helvacıoğlu tarafından Başkan Kılıç'a, teşekkür plaketi sunuldu.

Postayla uyuşturucu gümrüğe takıldı

Gençleri zehirlemek için akla hayale gelmeyecek yöntemlere başvuran uyuşturucu tacirlerinin "posta ve hızlı kargo yöntemi" deşifre oldu. Uyuşturucu ile Mücadele Acil Eylem Planı çerçevesinde alınan tedbirler, uyuşturucu çetelerine büyük darbe vurdu. Son olarak kargoyla dağıtım yöntemine başvuran zehir tacirleri, Gümrük ve Ticaret Bakanlığının sıkı tedbirlerine takıldı. 2015'in ilk 10 ayında 1.618 kilo uyuşturucu ele geçirildi.

Uyuşturucu ile Mücadele Acil Eylem Planı çerçevesinde Gümrük ve Ticaret Bakanlığı tarafından yapılan iyileştirmeler sayesinde son aylarda yüzlerce kilo uyuşturucu ele geçirildi. Bakanlık bünyesinde, sentetik kannabinoid türü uyuşturucularla ilgili posta ve kargo kontrollerinin yoğunlaştırılması için özel bir birim oluşturdu. Özellikle yurtdışından gönderilen uyuşturucu miktarı, uyuşturucu tacirlerinin sıkı takibi ve izlenen yolların deşifre edilmesiyle olay sayısı bazında yüzde 80 oranında azaldı.

Kaçakçılıkla mücadele kapsamın-

da yürütülen çalışmalar çerçevesinde Gümrük ve Ticaret Bakanlığı, dünyada sayılı ülkelerce kullanılan en gelişmiş narkotik tespit cihazlarını ülkemize getirdi. Alınan 10 cihaz, özellikle 'sentetik kannabinoidler' gibi yeni nesil 'psikoaktif' maddelerin tespitinde etkili. Uyuşturucu

kaçakçılığı açısından riskli görülen kara, hava ve deniz gümrük kapıları ile kargo işleme merkezlerinde teknolojik altyapıyı güçlendirildi. Tüm ilgili personele narkotik tanı ve tespit cihazları konusunda ileri düzey eğitimler verildi.

2015 yılı içerisinde; eğitim prog-

ramları kapsamında tüm aday muhafaza ve muayene memurlarına "Temel Narkotik Eğitimleri", yaklaşık 60 personele "İleri Düzey Narkotik Eğitimleri", ayrıca dört grup halinde 117 kişiye ise "Suç İstihbaratı" eğitimi verildi. 2015 yılında 304 muhafaza memuru alımı gerçekleştirilerek, personel sayısı 4643'e çıkarıldı.

Eylül 2014'te faaliyete giren Gümrük ve Ticaret Bakanlığı Köpek Eğitim Merkezi (KEM)'de bugüne kadar 15 narkotik köpeğinin eğitimi tamamlandı. Uyuşturucuyla mücadelede önemli görevler üstlenen dedektör köpeklerin sayısı toplamda 98'e ulaştı.

Rakamlar ortaya koydu

Uyuşturucu kaçakçılığına yönelik Bakanlık tarafından yürütülen operasyonlarda 2015 Kasım ayına kadar 786 kilogram eroin, 136 kilogram afyon sakızı, 77 kilogram esrar, 50 kilogram sentetik esrar, 161 kilogram kokain, 53 kilogram metamfetamin ve 355 kilogram (1.146.141 adet) ecstasye ele geçirildi.

Maraton'da spor ve eğlence

Geçen pazar günü yapılan Vodafone 37. İstanbul Maratonu'na katılan vatandaşlar, Boğaziçi Köprüsü'nde renkli görüntüler oluşturdu. Bazı vatandaşlar köpekleriyle maratona katılırken, bazıları da köprüde manzaraya karşı piknik keyfi yaptı.

Vodafone 37. İstanbul Maratonu bu yılda renkli görüntülere sahne oldu. Boğaziçi köprüsü, atandaşların maraton heyecanına tanıklık etti. Bazı vatandaşlar maratona köpekleriyle gelirken bazıları ise bebekleriyle geldi. Vatandaşların bazıları köprüde kahvaltı keyfi yaparken bu yıl da geçen yıllar olduğu gibi Selfie çılgınlığı yaşandı. Paten ve kaykaylarıyla maratona gelen vatandaşlar da ilginç görüntüler oluşturdu. Bir grup ise köprüde manzara eşliğinde çay-simit keyfi yaptı.

Köprüde kahvaltı yapan bir vatandaş, "Millet koşuya geldi, biz piknik yapmak için geldik" dedi.

Başka bir vatandaş ise, "Çok heyecan vericiydi. Saat 5.30'da Beylikdüzü'nden kalkıp geldik buraya" diye konuştu.

Kılıç'ı kahvaltıda ağırladılar

Cumhuriyet Eğitim Merkezi öğrenci ve öğretmenleriyle kahvaltıda buluşan Maltepe Belediye Başkanı Ali Kılıç, "Atatürk'ün eserlerine sahip çıkın. Kendinizi eğiterek çok iyi yerlere gelin ki, Cumhuriyet sizlerin omuzlarında yükselsin" dedi.

Maltepe Belediye Başkanı Ali Kılıç, belediyeye bağlı olarak faaliyet gösteren ve son yapılan üniversite sınavında yüzde 73.5'lik başarıya imza atan Cumhuriyet Eğitim Merkezi'ni ziyaret etti. Öğrenciler tarafından kahvaltı sofrasında ağırlanan Kılıç, "Atatürk'ün

eserine ve yaptıklarına sahip çıkın. Kendinizi eğiterek, çok iyi yerlere gelin ki; Cumhuriyet sizlerin omuzlarında yükselsin. Burada birlik ve beraberlik içerisinde eğitim alacak, ileride bu belediyeyi, bu kenti, bu ülkeyi sizler yöneteceksiniz. Bilginize bilgi katarak, bizlere farklı bakış açıları sunacaksınız" diye konuştu.

Öğretmenlerle sohbet eden Başkan Kılıç, daha sonra Sosyal Yardım İşleri Müdürlüğü ve müdürlüğe bağlı ikinci el kıyafet mağazasını gezerek, çalışmalar hakkında bilgi aldı.

Tiyatroda Atatürk'ü andılar

Maltepe Belediyesi'nin hafta sonları çocuklara yönelik gerçekleştirdiği ücretsiz tiyatro gösterileri öncesinde, Atatürk posterleri hediye edildi. Atatürk'ü anan çocuklar, tiyatro salonunda güzel görüntüler oluşturdu.

Prof. Dr. Türkan Saylan Kültür Merkezi'nde sahnelenen, "Ali Veli Maria" isimli çocuk tiyatrosu öncesinde Maltepe Belediyesi Kültür ve Sosyal İşler Müdürlüğü tarafından

çocuklara, Atatürk posterleri hediye edildi. Posterleri alan çocuklar büyük bir mutluluk yaşarken, Atatürk'e bağlılıklarını ve sevgilerini, 10. Yıl Marşı eşliğinde posterlerini hep birlikte kaldırarak gösterdiler. Atatürk'ü bu şekilde anan çocuklar daha sonra aileleriyle birlikte, Volkan Taha Şeker'in yazıp yönettiği, Nazım Hikmet Yıldırım, Salih Koçhan, Gizem Genç, Ozan Baraç ve Erdem Demirer rol aldığı oyunu, keyifle izlediler.

BEDROS DAĞLIYAN

Emperyalizmin icadı IŞİD bombası

Fransa'da patlayan bombalar ve silahlı terör eylemleri tam da herkesin beklediği üzere IŞİD tarafından yapıldı. Gözü dönmüş ve cennet vaadiyle kandırılmış genç insanlar acımasızca birbiri ardına genç, yaşlı, kadın ve çocuk dinlemeden silahlarını ateşleyip sonra da üzerlerindeki bombaları patlattılar. Birçok insanın ölümüne neden olan bu olaylar sonucunda hem Fransız halkı hem diğer bütün halklar infial içinde kaldılar. Neden kendini İslam içinde sayan bu örgüt ve ona bağlı kişiler insanları acımasızca katlediyor hiç düşündünüz mü? Her şeyin başında cehalet yatıyor elbette... Ne yazık ki bağnaz ve cahil toplulukları bütün emperyalist devletler kendi çıkarları doğrultusunda kullanıyor. Bu durumu Türkiye Cumhuriyetinde hükümet olan AKP de kullanıyor ne yazık ki... Ve yine ne yazık ki cahil halk bunun farkında olmuyor, olamıyor.

Daha önce El Kaide örgütü nasıl Amerika tarafından ortaya çıkarıldıysa, bugün de IŞİD aynı şekilde Amerika ve diğer emperyalist devletlerce kendi çıkarlarına hizmet edilecek şekilde gün ışığına saklandıkları yerden çıkarıldı. Libya ile başlayan Arap Baharı adı verilen yıkım Tunus, Cezayir, Mısır Irak ve sonunda Suriye ile taçlandırıldı. Onlara göre büyükçe olan bu devletler bölünerek kendi çıkarlarına uygun hale dönüştürülmeliydi. İnsanlar katlediliyormuş ne gam kimin umurunda ki... Kendi elleriyle yarattıkları bu canavar acımasızca halkları katletmeye başladı. Şiiler, Aleviler, Ezidiler, Ermeni ve Süryaniler derken bu katliamlardan yabancılar ve Arap halkı da nasibini almaya başladığında artık her şey için çok gecikmişti... İşte tam burada Esad'ın söyledikleri çok manidar değil mi? "Bize üç yıldır onların sadece birinci gününü yaşadınız siz"...

Peki, bu korkulalı örgütler El Kaide, El Nusra ve Işid bunca silahı, bu silahları alacak parayı nereden buluyorlar dersiniz. Elbette ki kaynağı o topraklarda olan petrolü üretip satarak... Peki, kimler alıyor onlardan bu petrolü... Tabi ki onu yaratan batılı devletler, İsrail hatta Türkiye... Onca üretilen si-

lahı geri kalmış unsurlar üretmediğine göre, onlara bu silahları yüksek kârlarla silah üreten batılı devletler satıyor. Yani savaşı çıkaran da, bu savaştan çıkar elde edenler de yine onlar tabi ki...

Daha önce Reyhanlı, Diyarbakır, Suruç ve Ankara'da patlayan ve onlardan uzakta olduğu için kaale alınmayan bombalar Kendi başkentlerinden biri olan Paris 'de patladığında işin rengi de muhteviyatı da değişmiş oldu. Belki de Fransa'da olanlar kapitalist zihniyetlerin biraz düşüncelerine yol açabilir, açmalıdır da zaten... Şimdiye dek Suriye'de, Irak 'da, Mısır ve Libya'da olan olaylar onlara uzaktan davul sesi gibi geliyordu belki de... Onca katliama, kıyıya vuran çocuklara, ırzlarına geçilen kadınlara, kızlara, öldürülen, kafaları kesilen insanlara o kadar uzaklardı ki sadece kârlarını düşünüyorlardı.

Bu gün güneydoğuda Cizre'de, Nusaybin ve Diyarbakır'da olan vahşet dolu abluka da batıda yaşayan Türk Halkına da uzak geliyor herhalde... Hatta "oh olsun bölücülere" bile diyorlardır nitekim... Bir gün bu saldırıların, katliamların ucu batıda büyük şehirlerin ortasında kapitalizmi vurduğunda ah diyeceklerdir ama her şey için geç olacaktır o vakit... Yine de katledilen ve zarar gören masum Türk halkı olacaktır.

Masa başında çözülebilecek anayasal ve demokratik sorunu kanla, silahla çözmeye kalkıştığınızda başınızda kıyametin kopması an meselesidir. Sanıyor musunuz ki sadece Kürt halkı ağlayacak. Batılı devletler sanıyor mu ki sadece Suriye, Irak, Mısır ve Libya halkları ağlayacak. O işlediğiniz cinayetler, ortak olduğunuz katliamlar size de dönecek... Bu bağnaz ve kara din kapitalizmi vurmaya başladığında çanlar kendileri içinde çalmaya başladığında reform için düğmeye basacaklardır; basmak zorundadırlar da... Yeter ki geç kalınmasın... Herkes için Adalet, ekonominin ve kârın haklara adil paylaşımı, Anadilde eğitim, eşit yurttaşlık

gibi meseleler bir an önce reformlarla çözülmelidir.

Oysa şimdi ne güzel rahatça cahil kitleyi sürü mantığıyla yönetiyorlar değil mi? Zararını görmeye başladıklarında bu kez de dindar ve muhafazakâr katliamları yapılacaktır ki ne yazık ki acı bir gerçek olarak bu da karşımıza çıkacaktır.

Kapitalist dünya gerçeği nasıl biliyor ve bu durumdan korkuyor ve önlemler almak durumunda kalıyorsa, Türkiye'de ki faşist hükümet ve kapitalist işadamları da gelebilecek sosyal patlamaların o denli farkındadırlar. Cumhurbaşkanı ortak terörist eylemlerden bahsederken, işadamlarına da kazandıkları paranın bir kısmını

kârlarından feragat ederek çıkan uğultuyu bastırmak amacıyla işçi ve emekçilere dağıtmaları öğüdünü veriyordu... CHP'li Ali koç ise bütün bu durumların sorumlusunun kapitalizm olduğundan bahsetmeye kadar götürdü işi... Breh breh... Bunlar yanlış mı? Elbette değil... İşadamları yani kapitalist dünya ve emperyalizm bunların sorumlusunun kendileri olduğunu elbette biliyor. Biliyorlar bilmesine de yine de tüm suçu zavallı halklara yıkmaktan geri kalmıyorlar.

Türkiye'de yapılan seçimler maalesef özgür iradeyle yapılamadı. Korku cumhuriyetinde oluşturulan baskıcı politika sonucu Kürt ve Türk halkları üzerinde inanılmaz yöntemlerle yapılan katliamlar, tutuklamalar bu seçimi gayrimeşru kılmıştır. HDP 'de yüksek seçim kurumuna bu durumu anlatarak itiraz etmiştir nitekim... Tüm bunlara karşın Kürt halkı inadına barış diyerek direnmekte ve köleleştirilmeye karşı çıkmaktadır. Ablukalar sonucu katledilen onlarca masum vatandaşın kanı bu hükümetin elindedir. Eninde sonunda suçlular gereken cezayı çekecektir. Her şeye rağmen yine de barış diyen halkların kardeşliği faşizmi de geriletecektir.

Zamansız

Kanayan her yüz
Yıkımın tam ortasında
kimsesiz
Ah! Nasıl ölür gün ışığı
Genç yüzün aydınlığında
yavaşça
Direnirken acılar zılgıtlarda
İnsanlığın tutulduğu günün
sonu karanlık

Şimdi bir ıslık çal umutla
Tadında bir marşı
aksatmadan zindanlarda

Kaç kişiydik?
Kaç kişi kaldık?

Biz yaşamı neçe sevmiştik?
Her dilde sevdalyken
Hayata, aşka ve devrimlere
Hangi dildir tutsak yaşam?
Hangi acıdır ölüm; hep
zamansız
Kızılırmak sonsuz yaşamsa
Anadolu'da

Ölüm tenden ürpertilerle
Yavaşça götürürken canı
âbâda
Ahir hangi duygular biter
gözlerde

Oysa korkar yalnızlıktan
Üşür insanlık; Fakirleşir
Büyür sebil dertler şehirlerde
Artık buhurdanlıklarda
yakılan
Günlük değil; kurbanlık
insan eti

Akar kızıl sıcağın bir ateş
göz kenarlarından
Büyür kızıl bir çukur
Bungun yüreklerde
Devrimci bir bayraktır artık
gencecik yüzler
Şerefli bir alnın mahreminde
büyür
Meydanlar: büyük insanlığın
umudu

Bedros Dağlıyan

**Kürt ve Türk halkları
üzerinde inanılmaz
yöntemlerle yapılan
katliamlar, tutuklamalar
bu seçimi gayrimeşru
kılmıştır**

UNUTTUKLARIMIZ

ERDAL BOYOĞLU

15 Kasım 1937'yi unutmamalıyız!

Türkiye siyasal yaşamı içinde en önemli ve incelenmesi gereken “sorun” Türkçülüğün ve dinciliğin sorgulanmasıdır. Çünkü T.C’nin resmi ideolojisi Türk-İslam sentezidir. Kemalist iktidarın resmi siyasal çizgisidir.

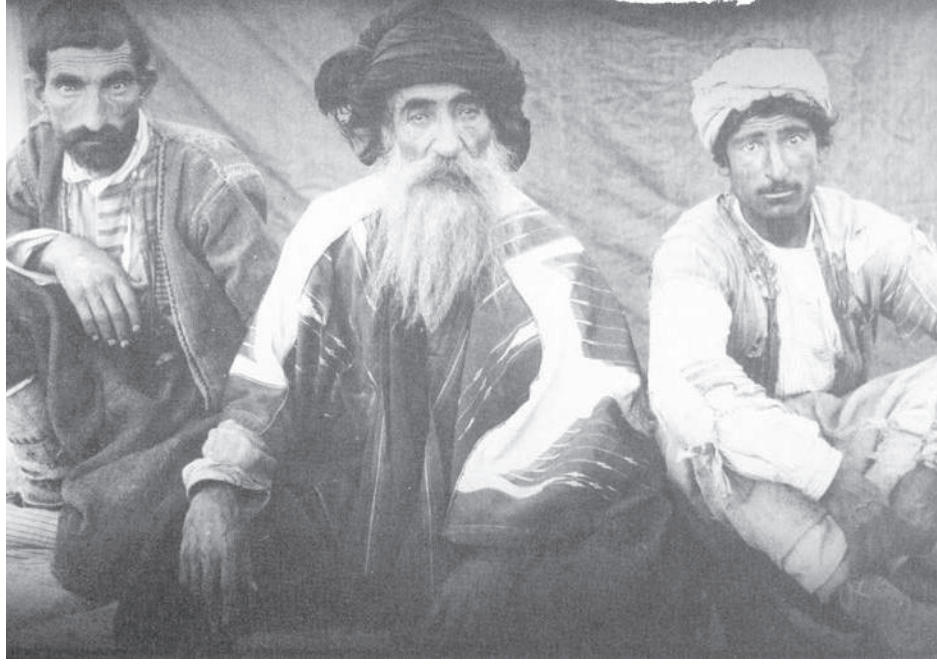
Türk İslam sentezi İttihak-Terakki Cemiyetinden kalan siyasal bir mirastır. Mustafa Kemal’in partisi CHP kurulduğundan beri Türk-İslam sentezini savunan bir partidir.

1923-38 arası Mustafa Kemal’in milli şefliğini ilan ettiği diktatörlük dönemidir. İttihak Terakki Cemiyeti’nin düşüncesi rejim heveslilerinin hoşuna gittiği dönemdir.

Mustafa Kemal’in Dersim olaylarında haberi yokmuş yalanlarına inanan ne Alevi olabilir nede insan olabilir. O kadar çok belge ve araştırma ve inceleme yazıları ortaya çıkmasına rağmen, Meclis tutanakları açılıp bir çok gizli kalmış belgeler açığa çıkmışken, Dersim soykırımı aydınlanmasına rağmen hala Dersim katliamında Atatürk’ün haberi yok diyen varsa, bunların ya akıllarından zoru vardır ya da Kemalist zehiri hala beyinlerinden boşaltmayanlardır. Dersim katliamını hala öğrenmeyen ve okumayan varsa, araştırmayan varsa, merak etmeyen varsa ; öğrenmekten, bilmekten korkan bilgisiz pirimatlar topluluğudur. Bu pirimat sürüleri her türlü cahillliği islamcılarda arıyorlar. Ama kendi cahilliklerini bir türlü sorgulayamıyorlar.

Türk-İslam sentezini savunan bir zihniyet; Farklılığın eşitliğini, bilmeyi öğrenmeyi ve sorgulamayı yapamaz. Kılıç kafalı zihniyet asimilasyonu sever, inkarcılığı sever. Resmi ideolojinin panzehirini içmeyi sever. Düşünceleri prangaya alınmış, düşüncüyü dondurmuş ve Kemalizm tarafından beyinleri yıkanmış devletin alevisi olmak hoşlarına gider. Devletin alevileri, Dersim katliamında yaşanan vahşeti, Seyit Rıza’ya ve Kızılbaş inanç önderlerine yıkmayı severler.

15 Kasım 1937’de Seyit Rıza’nın yaşının küçültüp, oğlunun yaşını büyültüp asılmasını sorgulamayan kılıçlarını

siyirtmiş pirimat kafalı beyinler patinaj yapmaya devam ediyorlar.

Kemalist iktidarın ilericiliğine, devrimciliğine sığan pirimatlar, şapka devrimi denilen vahşeti devrim diye yutturuyorlar. Kürtlerin dilini yasaklayıp Türkçe dilini harf devrimi diye yutturuyorlar. Şapka giymeyen insanların Kastamanu’nda idam edilmelerini devrimin köşe taşları olarak görenler: Şapka giymek devrimcilik, giymeyenler gerici mi? Batı müziğini dinletmek ilerici mi? Halk müziğini dinlemek gerici mi? Demir yolu işçileri haklarını almak için 1926/27 de greve çıkması gerici mi? Greve çıkan işçilerin haklarını gasp eden, grevcileri tutuklayan kemalist iktidar ilerici, işçiler vatan haini mi? Bir Mayıs’ı kutlayanlar gerici, yasaklayanlar ilerici mi?

Nazım Hikmet’in şiirleri ve düşünceleri gerici, Nazım’ı içeri atan Kemalist iktidar ilerici mi? Nazım Hikmet sık sık gözaltına alınıp cezaevlerine tıkayan Kemalist iktidar ilerici, Nazım Hikmet vatan haini mi? Komünistler, sosyalistler, aydınlar, sanatçılar ve muhalifler sınıf düşmanı bir tek Atatürk mü devrimci(!). Mustafa Suphi Sovyet ajanı, Atatürk’ün kurduğu parti mi devrimci? Düşünşenize şöyle bir; hiçbir zaman ağzına sol kelimesi almayan Atatürk en büyük devrimci oluyor. Ne hikmetse

komünistler, sosyalistler ve solcular bir türlü devrimci olamıyor.

Dünyanın hiçbir yerinde böyle bir rezillik yoktur. Devletin bekası tarafından sahte komünist fırkası kuranlar devrimci oluyor. Ne hikmetse komünist ve sosyalistler devrimci olamıyor. Dünya da böyle bir sahtekarlığa, başka bir örnek varmıdır? Komünistleri öldüren, işçilerin bir mayıs bayramını yasaklayan, grevleri yasaklayan, farklı düşüncelere gözdağı verip cezaevlerine tıkayan birine en büyük devrimci ünvanı veren başka bir ülke insanı varmıdır.

Ağzında sol kelimesi çıkmayan birine en büyük devrimci diyen pirimatlardan başka kimler olabilir.

İttihak Terakki Cemiyetinin yolu Turancılıktı. Türk İslam senteziydi. Tek din, tek dil, tek millet” diyen İttihatçılardı? İttihakcılar ilk çıkışlarında kullandığı kavramlar devrimciydi. Adalet, özgürlük, eşitlik vb kavramlarını dillerinde düşürmüyordu. İttihak Terakkinin yolunu takip eden Mustafa Kemal’de 1921 Anayasasında Kürdistan, Lazistan, özerklik vb kavramlardan çok sıkca bahsetti. Meclis’de Dersim mebuslarını ağırladı. Meclis’de Kürtçe konuşmalar yaptırdı. Ama İttihakçı Terakkicilerin yolunu takip ettiği için gücü eline geçirdikten sonra katliamlara başladı. Türkün üstünlüğünden, çalışkan-

lığından ve zekiliğinden bahsetmeye başladı. Anadolu’da yaşayan halkların dilleri, inançları ve kültürleri T.C Anayasasında yasaklandı.

Her sabah Türküm doğuyum, çalışkanım, varlığım Türk varlığına armağan olsun diye tüm çocuklar and içerken Türk olmayan diğer çocukların nasılda ezildiği yok sayıldığı yüreklerinde ne büyük kişilik travmaları yaşadığını görmemezlikten gelenler kimlerdi?

Unutmamalıyız!...

Mustafa Kemal’in ölüm saatini gece 4.30’dan sabah 9.05 yalanı nasıl uydu-rulduysa ve hala bu yalan devam ediyorsa. Nasıl ki Seyit Rıza’nın yaşını büyültüp idam ettiren Mustafa Kemal’in haberi yoktu yalanları yayıldıysa. Türk İslam sentezinin mimarı Atatürk’ün kurduğu Diyanet İşleri Başkanlığı nasıl unutulduysa. Alevilerin inanç yerlerini kapatan Atatürk’ün Alevilerin Cem’lerini nasıl yasakladığını da unutmamalıyız.

İstiklal mahkemelerini, Tahkiri Sükun Kanunu unutmamalıyız, Mustafa Suphi’lerin nasıl boğdurduğunu unutmamalıyız. Türk Tarih Tezini, Güneş Dil Teorisini, Sınıfsız, İmtiyazsız, Kaynaşmış Millet” etrafında geliştirilen ve kurumlaşmasına çalışılan resmi ideolojini unutmamalıyız. Sümerlerin, Hititlerin, Romanın, Hind’in Çin’in, Kızilderelerin Türk olduğunu yazdıran Türkçü Atatürk’ü unutmamalıyız. Kürt diye bir ulusun, Kürtçe diye bir dilin olmadığını yazan 1924 Anayasasını unutmamalıyız. Koçgiri’yi, Zilanı, Dersimi unutmamalıyız.

15 Kasım 1937, Elazığ bugday meydanı’nda Seyit Rıza ve yoldaşlarının idam edenleri unutmamalıyız.

Elazığ’da idam edilenlerin hala mezar yerleri bilinmemektedir. Devletin idam ettiği insanların mezar yerleri ortada yok. Seyit Rıza’nın ailesi yaptıkları tüm başvurulara rağmen hala mezalarına ulaşılmamıştır. Mezarlarını teslim etmeyenlerin ırkçı ve soykırımcı zihniyetlerini unutmamalıyız.

15 kasım 1937’de idam edilen Seyit Rıza ve yoldaşlarını saygıyla sevgiyle anıyorum.

Ortak vatan fikri

İSHAK KARAKAŞ

Ben Türkiye Cumhuriyeti'nin bir Kürt yurttaşı olarak 30 senedir İstanbul'da yaşıyorum. Burası benim kentim. Bu kentte mutluyum. Mutlu olduğum zamanlar çok. Ama dertlendiğim de çok. Etnik aidiyetimin, çocukluk anılarımın, anamın ve en önemlisi de anadilimin beni bağladığı topraklardaki savaş bütün bu 30 yıl boyunca, bütün mutluluklarımı buruk yaşamama sebep oldu.

Öyle zamanlarda insan derdini dökcek bir dosta ihtiyaç duyuyor. Evet, İstanbul, Türkiye'nin en büyük kenti olmasının yanı sıra en büyük de Kürt kenti. Akrabalarım, Kürt arkadaşlarım, yoldaşlarım var bu kentte dertleşebileceğim ama insan bu çok etnisiteli kentte, istiyor ki doğduğu ve kendini bir yanıyla bağlı hissettiği topraklarda yaşanan acıyı bir Türk arkadaşıyla, komşusu ile de paylaşabilsin.

Bazı dönemler bu mümkün oluyor.

Çözüm süreci böyle bir dönemdi. Hem savaş yılları boyunca birikmiş güvensizlikleri, öfkeleri, yani eteklerimizdeki bütün taşları dökmüş hem de ortak bir gelecek tasavvur etmeye başlamıştık sabah sporunda arkadaşlarla.

7 Haziran seçimleri öncesinde de bu böyleydi. Yine şakalaşmalar, iğneler oluyordu ama ortak vatan fikri herkeste belirginleşiyordu artık.

Sonrasında savaş alevlendi. İnsanlar korktu. Ve yine sessizleşti. Genel konular yine konuşuluyor karşılaşmalardan, merhabalaşmalardan sonra. Ama birçok arkadaşım siyasete girmekten imtina ediyor. Ben de çekingenliklerini fark ettiğimden açmıyorum konuyu.

Oysa en çok da böyle zamanlarda ihtiyaç duyuluyor bir dostun seni anladığını görmeye, seninle dayanışma içinde olduğunu duymaya.

Burası benim kentim. Siyasetle içli dışlı olmayan biri beni anlamayabilir, savaşın Kürt kentlerinde ulaştığı seviyeyi pek bilmiyor olabilir, ama kentimin kaldırımalarında daha çok insanın savaşı protesto etmesini, barış talebini daha yüksek sesle haykırmasını talep etmem herhalde normal bir durumdur.

Bence Türkiye Solu ve demokrasi cephesi büyük bir sınavdan geçiyor.

Fazla iddialı olmak istemiyorum ama, yakın tarihin sol için en zor za-

manlarında sol, sosyalist örgütler Batı'da nefes alabildilerse, bunda en çok pay Kürt Siyasal Hareketi'ndedir.

Tabii ki, Kürtler soldan bunun diyetini istemiyor. Sadece önce insanı, sonra siyasi olarak daha güçlü bir dayanışma bekliyor.

Siyasi ayrımları bir kenara bırakıp Kürt sivillerin katledilmesini engelleme noktasında bir araya gelmeli muhalifler.

Sol, sosyalist hareketlerden bunu ben bir yurttaşınız ve yoldaşınız olarak bekliyorum. Meclis'e baktığımda ise, CHP'den fazla bir beklentim olmasa da en azından sivil ölümlerine karşı çıkmalarını ummak istiyorum. CHP'den gelecek böyle bir adım dışarıda bir şeyler yapmaya çalışan Barış Bloku'nun Meclis'te bir nüvesini oluşturabilir.

Kürt yurttaşlarınız bunu bekliyor.

Ortak vatan fikri böylesi dayanışmalarla kazanacak.

İshak Karakaş ve Ahmet Tulgar ile
'Nabız'

her Pazar 21.00'de
MedNûçe TV ekranlarında

Gündemin en sıcak konuları farklı konuklarla özgür
medya ortamında tartışılıyor: Nabız'da

MedNûçe Frekans Bilgileri

Hotbird 13 Frequency: 11.642 H SymRate : 27.500

Yapım: AHİS Reklam Organizasyon Prodüksiyon

Fehim Işık ile **'Kûçenname'**

onbeş günde bir

Pazartesi günleri saat 16.00'da

MedNûçe TV ekranlarında

Sokağın sesi, halkların nefesi ve meydanların
dinamizmi: Kûçenname'de

MedNûçe Frekans Bilgileri

Hotbird 13 Frequency: 11.642 H SymRate : 27.500

Yapım: AHİS Reklam Organizasyon Prodüksiyon

Mıgırdiç Margosyan

İshak Karakaş

➔ **Mıgırdiç Margosyan, Diyarbakırlı yazar ve gazeteci. Çok sayıda yapıtınız var. Sadece Türkiye’de değil uluslararası alanda da Ermeniler’in bu ülkenin kadim halklarından biri olduğunu anlattınız insanlara eserlerinizle. Diyarbakır’da Kürtler ve Ermeniler’in bir arada yaşadığı dönemleri anlattınız. Size bunun için teşekkür ederim şahsen. Söyleşi teklifimizi kabul ettiğiniz için ayrıca teşekkür ederim. Maalesef toplum bu ülke halklarının bir arada yaşadığı dönemleri unuttu. Bu söyleşi de yine bu hatırlama sürecine bir katkı olsun istedik. Hemen başlayalım. Hayat hikâyenizi çocukluğunuzu da katarak özetleyebilir misiniz öncelikle?**

Ben bu uzun teşekkür faslına teşekkür etmeyeceğim. Niye, biliyor musunuz?

➔ **Niye?**

Yaşantımdaki olan şeyleri ben anlattım, söyledim. Hele hele Kürtler’le iç içe yaşadığımız için zaten bu benim yazdıklarımın, yaptıklarımın hepsi normal bir şeydi, yani ben bir şey katmadım, dolayısıyla yapmak istediğim herhangi bir şey yoktu, kendiliğinden olmuştur, dolayısıyla büyük bir gayret sarf etmedim yani, ben Kürtler’le beraber doğdum, Kürtler’le beraber büyüdüm, Kürtler’le beraber kavga ettim, Kürtler’le beraber yedim içtim.

➔ **Yine de okurlarımızdan tanımayanlar için biraz bahsedin hayat hikâyenizden.**

Diyarbakır’da işte 1938 yolunda doğdum, 15 yaşına kadar Diyarbakır’da yaşadım, Süleyman Nazif Okulu’nda okudum, 7 yaşından sonra bizim evin, Gavur mahallesi doğduğumuz yerin ismi, gavurluğu da

kendinden menkul, çünkü işte orada yaşayanların büyük bir çoğunluğu Ermeniler olduğu için halk dilinde genellikle ismi öyle Gavur mahallesi, oraya en yakın olan Süleyman Nazif İlkokulu vardı, orada okudum ki şimdi parantez açıp o parantezi kapatmak istiyorum, şu anda o Süleyman Nazif okulu son günlerde maalesef şu anda kapalı durumda son olaylardan sonra, dolayısıyla Süleyman Nazif’ten sonra 15’e kadar, orta okul son sınıfa kadar Ziya Gökalp Lisesi’nde okudum, sonradan yolumuz İstanbul’a düştü, daha doğrusu biletimiz İstanbul’a kesildi. Bunun da nedeni şuydu...

➔ **Zorunlu muydu? Zorunlu olarak mı gittiniz?**

Zorunlu muydu dersiniz hayatın kendisi bazı şeyleri dolaylı bazı şeyleri direkt zorlar. Bizimki biraz dolaylı bir zorunluluktur. Şöyle: Benim babam,

Sarkis Margos, namı diğeriyle Dişçi Ali, o 1915 olaylarında veyahut da tehcirinde kabileye çıktıktan sonra, biz Diyarbakırlılar veya o yörenin halkı soykırım veyahut da tehcir filan pek demeyiz, onlar “kabile” derler, kabile halinde yürüyor, işte babam kayboluyor, şu bu, bir sürü hikâyeler, 15, 16 yaşına kadar da Müslüman olarak büyüyor, ondan sonra...

➔ **Siverek’te büyüyor, değil mi?**

Siverek’te. Ondan sonra da tabii kendisi okuma yazmayı da bilmediği için, öyle bir imkânı da olmadığı için, belki de psikolojik bir baskı hissetti, iyi bir gavur olmaya çalışmıştı bu sefer. Hani biliyorsunuz, bazı şeyler ters teper. Bizim okumamızı çok istiyordu. Ama bizim okumamızdan ziyade Ermenice öğrenmemizi istiyordu. Hatta ben hiç unutmam ilkokul üçüncü,

“15 yaşındayken biletimiz İstanbul’a kesildi”

Mıgırdiç Margosyan, bir edebiyatçı. Hem Ermeni edebiyatının ülkemizdeki bir temsilcisi hem de Anadolu’nun kadim tarihin yakın zamandaki kayıtçılarından biri. Bir Diyarbakırlı olarak Ermeniler ve Kürtler’in o kentteki gündelik hayatını incelikli bir anlatım ile kayda alıyor Margosyan. Hikâyeleri, Anadolu halklarının bir arada olabilirliğini ortaya

koyuyor.

Bu kıymetli yazar ile İstanbul Kitap Fuarı’nın hemen ardından buluşup ona yazarlık serüvenine ilişkin sorular sordum. Dolayısıyla söz dönüp dolaşıp çocukluğuna geldi. Ona çocukluğunu anlattırırken belki de ben de Diyarbakır’daki çocukluğumun peşine düşmüştüm:

dördüncü sınıftayken benim elime bir kağıt kalem verdi veyahut da bir defter tutturdu, “Sen” dedi, “git Der Arsen’e, papaza, git ondan Ermenice ders al, ders öğren”, yazın sıcaklığında okullar tatil olduğu zaman, zaten iyi bir öğrenci değildim, onu hemen söyleyeyim, ya kör topal gidiyordum, ondan sonra gittim, işte orada biraz işte Der Arsen bizim 38 tane harflerimizi öğretti, o buna diyor ki “bizim 38 askerimiz” diyordu, onların daha yarısını öğrendim, öğrenmedim, sonra işte 1953 yılında bir haber geldi, bir papaz geldi, daha doğrusu bir rahip, dedi ki “buradaki Ermeni çocukların ilkokulu bitirenlerden hepsini, isteyenleri, arzu edenler varsa, babaları, onları alıp İstanbul’a götüreceğiz, yeni bir okul açıldı, ruhban okulu, 53 yılında açıldı, yeni yeni, oraya, yatılı bir okul, sizden hiçbirsey istemiyoruz, siz bize yalnız çocuklarınızı emanet edin, götürece-

ğiz, orada anadillerini öğrenecekler, yiyecekler, içecekler, yatacaklar falan filan.” Tabii ilk etap cazip bir teklif ama bir de öbür taraftan da ismi Tıbrebank, ruhban okulu olduğu için bu sefer aileler gayri ihtiyari dediler ki, “yahu bu bizim zaten seferberlikte, kafilede kökümüz neredeyse kurumuş, şimdi bunlar çocuklarımızı alıp götürecekler orada ruhban okulu, ruhban okulunda okuyanlar da rahip olurlar, dolayısıyla evlenemezler, evlenemeyince bizim tamamen biz yine kör ocak olacağız”, bir kısmı göndermek istedi, neyse uzun hikâyeye, ben beş altı tane arkadaşım ile beraber Diyarbakır’dan 53 yılında, 53’ün 1 Ekim’inde, Eylül’e doğru galiba yola çıktık, İstanbul’a geldik, yani biletimizin İstanbul’a kesildiğinin hikâyesi anadilimizi öğrenmek içindi.

➔ Peki, Diyarbakır sizin için

ne ifade ediyor?

Hem anlamlı hem de buna verecek uzun boylu bir cevap şu olabilir belki, yani doğup büyüdüğünüz yer, ama şu yaşınıza kadar, ama bu yaşınıza kadar, kültürünüz, kimliğiniz, gençliğiniz veyahut da çocukluğunuzun geçtiği bir yer, herkes için bir şey ifade eder, benim için de Diyarbakır böyle bir yerdi, nihayet bildiğin ana ocağı, baba kucağı, neyse işte beraber büyüdüğümüz insanlar vardı, çoluk çocuk beraber aynı evde büyüdük, aynı tencereden aynı yemekleri paylaştık, dolayısıyla Diyarbakır benim için çocukluğumun veyahut da işte 15 yaşına kadar geçirdiğim bir kentti. Onun ötesinde ben Diyarbakır’a tabii seneler sonra, işte hem anadilimi öğrendikten sonra hem de işte okul dolayısıyla tekrar işte anadilimi öğrendikten sonra Diyarbakır’a dönüp gittiğim zamanlar şunu öğrendim ki, yani biz Diyarbakır’da

evet haçoyduk şuyduk, buyduk, aslında kimliğimizi de bilmiyorduk, fakat şurada onu öğrendim ki, ya bizim ta işte Anadolu’da bin senelik tarihimiz var, ama biz bunun bilincinde bile değildik yani, biz sadece kendimizi ikinci sınıf bir vatandaş, üçüncü sınıf bir vatandaş gibi hissediyorduk, o da şundan kaynaklanıyordu...

➔ Kim, nasıl hissetiriyordu bunu size?

Devletin baskısı. Komşularımızın belki direkt bir şeyi yoktu, ama mesela en basiti bizim yaşımızdaki çocuklar da bilmeden mesela bize haço diyorlardı, yani onlara göre biz bir Müslüman olmadığımız, İslam olmadığımız için zaten falsoyduk, ama o çocukların herhangi bilinçli bir şey söylediği yoktu, onlar bakıyordu, biz mesela kili-seye gidiyorduk, kendileri de camiye gidiyorlardı veyahut da gitmiyorlardı,

kiliseye gidip gelirken bir farklılık olduğunu hissediyordu ve o zaman, zannetmiyorum ki aile terbiyesinden dolayı, o Müslüman dininin belki de verdiği “hani herkesi Hristiyan yapalım, herkesi bilmem ne yapalım” diyorlar ya, iyi bir niyetle yani “gavurları eğer hak dine döndürürsek onlara da bir iyilik mi yaparız” düşünüyorlardı...

➤ Herhalde.

Öyle mi düşünüyorlardı, çocuklar farkında olmadan bunun etkisinde mi büyüyorlardı, bilmiyorum ve dolayısıyla ne oluyordu, bize işte yolda sataşıyorlardı, o da niye sataşıyorlardı, biz de onlarla kıran kırana kavga bile ediyorduk, ama onlar sekiz kişi olduğu zaman biz iki kişi, mecburen dayak yiyorduk. Ama onlar bize bir başka şey de yapıyorlardı, en önemlisi bize “haço, ula niye puta tapiysiz”, puta tapmak onlara göre işte Hristiyanlık’ta biliyorsunuz haç bir sembol, “ula puta tapmayın, gelin sizi Müslüman yapalım”, “nasıl yapacaksınız”, “ula eşhedin getir, eşhedin getir”, eşhedin nedir, “ula işte eşhedüenlailaheillallah”, bize ezberletiyorlardı, biz de söylemiyorduk, niye, biz de sanki zannediyorduk, onu söylersek Müslüman oluruz. Kavgalar, patırtılar, buydu. Yoksa halk kendi arasında muayyen bir yere geldikten sonra, öyle uzun boylu dini anlamda meseleleri yoktu, ha, şunu da hemen söyleyeyim, parantez içinde, mesela bir de böyle bir felsefe vardı, felsefe mi dersiniz, artık oportünistçe bir yaklaşım mı, mesela derlerdi ki, kendi aralarında da konuşurlardı, “ula sen mesela bir gavurla kavga ettiğin zaman yüzde yüz haksız da olsan, hemen ilk fırsatta bunu de ‘ula dinime küfür etti, ula Kuranıma küfür etti’ de, kendini kurtarırsın zaten.”

➤ Peki, yazmak sizin için ne ifade ediyor?

Yazmak benim için ilk etapta bir deşarjdır. Yani bir şeyleri dile getirmek istediğiniz zaman, daha doğrusu yaşadığınız, hissettiğiniz bir takım şeyleri, şu veya bu şekilde direkt söyleyemezseniz, bazen bu bir nevi savunma içgüdüğü gibi onu kağıda dökmeyi istersiniz. Belki de onun getirdiği bir şeydi.

➤ Özlem de etkili oluyor muydu?

Benim için özellikle bir de Diyarbakır’ı anlatmamın en önemli nedenlerinden biri de, ben hani biraz önce söyledim ya, “biletimiz İstanbul’a keşildi”, o İstanbul’a gidişimizin ben,

böyle çok büyük davul zurnalarla, tefle falan uğurlanmadık yani, “gidin” dediler bize, yani bir yerde anamız babamız direkt olmasa bile dolaylı olarak bizi sürgüne gönderdiler, çünkü gideceğimiz yerde biz ne yapacağız, nerede kalacağız, bilmem ne, bir laflar ediliyor ama hakikaten biz orada nasıl bir serüvene başlayacağız, hayatımız orada ne olacak, düşünün ki bir de 15 yaşındasınız, ki ben 15 yaşındayken gine büyüktüm, benimle beraber orada 11, 12, 13 yaşında küçük çocuklar da vardı filan, eh, dolayısıyla o Diyarbakır özlemini İstanbul’da hep yaşarken onu dile getirmek istedim ve işte biraz çat pat Ermenice de burada okuyup öğrendikten sonra onunla Diyarbakır’ı anlatan hikâyeler yazdım. O zamanki Marmara gazetesinde haftada bir edebiyat sayfaları hazırlanırdı, o edebiyat sayfalarına yarım yamalak Ermenice de olsa ilk başta hikâyeler yazdım,

sonra çok tutuldu, hoşlarına gitti, ben çünkü Anadolu’yu, Diyarbakır’ı anlatıyordum, hem onlar için değişikliği hem benim için bir yenilikti, onlar için değişiklik şöyleydi, biliyorsunuz 1915 olaylarından sonra İstanbul, daha doğrusu bizim Ermeni edebiyatının taşra-yı özellikle anlatan edebiyatçılarımızın büyük bir çoğunluğu o felaket döneminde, o soykırım döneminde kayboldular, öldürüldüler ve bir kısmı sürgün yollarında kayboldu, onlarla beraber bizim o kültürümüzde bir zincir koptu. Neydi o? 1915 olaylarından sonraki zincir uzun yıllar bir daha Anadolu’yu anlatan, Anadolu’dan bahseden insanlar, yazarlar çıkmadı, çünkü insanlar kalmadı orada, benimki biraz da o 1915 olaylarından sonra Diyarbakır’a anlatan hemen hemen benden başka kimse yoktu. Belki Erzincan’ı anlatan bir Hagop Mintzuri vardı veyahut da bir Harput’u anlatan bir Hamasdeğ,

bunlar vardı ama, onlar hem daha büyüklerdi hem de bir kısmı İstanbul’da yaşarken bir kısmı zaten Amerika’ya gitmişti filan, dolayısıyla ben onlar için de bir yeniliktim, bunları dile getirince ben sanki Anadolu’dan o sürgünün bir yerde benim için bir avantaj olduğunu hissettim, ben onları yazdım, Diyarbakır’ı anlatmaya çalıştım.

➤ Kitap haline nasıl geldi yazdıklarınız?

Ermenice olarak ilk defa yayımlandı, kitabın ismi de “Bizim Oralar”, sonra o kitap 1988 yılındaydı sanıyorum Paris’te bir Ermeni edebiyatçılara verilen bir ödül de bana bir ödül verdiler, birinci oldum, o kitap sonra bu arada sağda solda bir takım insanlar duymuş böyle bir kitabın varlığını, bir yayıncı geldi bize, dedi ki işte “böyle böyle ben” dedi, “sizin kitabınızı biliyorum, duydum, iyi, güzel bir kitap ama işte bunu Türkçe yayımlamak lazım”, bilmem ne, ben de “olur, molur” dedim, oturdum pazarlık ettik, pazarlık şöyle, ben dedim “oturup tekrar yazarım size ama sonra siz” dedim, “bunu okursanız, belki de dersiniz ki, ‘o, bu iyi değil, güzel değil, boş ver’ dersiniz size de yazık olur bana da, ne yapalım, bir tane hikâyemizi yazalım” dedim, “o bir hikâyeyi alıp okursun, arkadaşlarına, dostlarına kime danışacaksan danış, ondan sonra karar verirsın, ikincisini devam ederiz” filan filan. “Peki” dedi, kalktı gitti, sonra ben bir hikâyeyi yazdım, arkadaşlar dedi “çok güzel, aman devam edin”, sonra işte geldik, kitabın ismi de “ne olsun, ne olsun”, hikâyelerden birinin adı da Gavur Mahallesi’ydi, dedim ki “siz bilirsiniz, yayıncı sizsiniz, ben bu işin amatörüyüm, bilmem, siz karar verin” dedim, çünkü biz o zaman daha Aras Yayıncılık’ı falan kurmamıştık, bu bahsettiğim Bebekus’un kitaplarıydı, “istersen dedim Gavur Mahallesi olsun, hikâyelerin birinin adı nasıl olsa”, o günlerde de, o 80’li yıllarda filan pek politik şeyler de pek öyle gavur, mavur, bilmem ne de arkadaşımızın hoşuna pek gitmedi, “yahu” dedi, “başka bir şey düşünelim”, “o zaman” dedim, “sen git düşün, neyi istiyorsan ona karar ver, benim için fark etmez” dedim, gitti, arkadaşlarıyla konuşmuş, arkadaş dediğim işte galiba bunların içerisinde tanıdık bir takım yazarlar, çizerler de var, şu anda isimlerinin hepsini hatırlamıyorum, saymayacağım, onlar “ya, adam işte ne güzel yazmış, çizmiş, sonra kendisi de bunun ismini ‘Gavur Mahallesi’ olarak istiyorsa sen niye

korkuyorsun, ne var ki bunda” falan demişler, geldi dedi ki “böyle böyle”, “tamam” dedik, kitabı yani ‘Gavur Mahallesi’ olarak ilk defa o Bebekus’un yayınlarından çıktı, hatta onun ifadesine göre ilk baskısını 3 bin tane yapmıştı o yıllarda, sonra biz Aras Yayıncılık’ı kurduk ondan sonra, biz işte o kitabı aynı şekilde Aras’ın ilk kitabı olarak onun ikinci baskısını yaptık, ondan sonra böyle böyle derken şu anda 18, 20 baskı yaptı galiba kitap, iyi de tutuldu, diğer kitaplarım da işte, anlatıyorum, Diyarbakır, genelde anlattıklarım Diyarbakır, oradaki yaşamlar.

☞ Peki, nasıl bir Türkiye özlüyorsunuz?

Ya bu klasik bir laf belki ama ben sadece “nasıl bir Türkiye” değil, bana kalsa “ben nasıl bir dünya özlüyorum” desem daha iyi, benim dünyada insanların birbirleriyle lüzumsuz yere hır gür içerisinde olmayacak, sosyal adaletin gerçekten maddi manevi anlamda eşitçe paylaştırıldığı böyle bir düzen benim için hoş bir düzendir. Öyle bir dünya arzu ederim, onun için de Diyarbakır’da olsun, İstanbul’da olsun, işte Paris’te olsun, Londra’da olsun, o da olsun, bu da olsun, yani insanların birbirini sömürmediği, ufak tefek hesapların peşinde koşarak birbirlerinin imüğünü sıkmadığı bir dünya benim için ideal bir dünyadır, üstelik bir de hani dini inançları da şu veya bu şekilde kuvvetli olan bir insan olmadığım için hele hele insanların birbirlerini şu dinden, bu dinden filan diye, o mezhepten bu inançtan diye birbirlerini gırtlaklamasını da ben, evet, belki mizah gibi olacak, gülüyorum ama gülerken de aslında insanların bu kadar basit düşünceler içerisinde gark olduğuna da üzülüyorum, benim dünyam da bu.

☞ Ortadoğu’da bir IŞİD çıktı, Ankara ve Paris’te de katliamlar yaptı, IŞİD’i nasıl değerlendiriyorsunuz?

Şu bir gerçek, din bana kalırsa bir afyondur, o afyonu kimler nasıl yutmak ister, kimler o afyonu nasıl insanlara yutturmak ister, bunlardan insanların bir kısmı nasıl faydalanmak ister, bu ayrı bir dindir. Onun için siz bir insanları Haçlı Seferleri diye insanları alıp bir yerlerden getirip de bir yerlere kadar götürürsen, zorla yüzlerce binlerce insanı sırf din kisvesi altında öldürürseniz, öldürmeye çalışırsanız, düşüncelerinizi, dini anlamda düşüncelerinizi empoze ederseniz, zaten başlangıçta

yanlış bir şey yapıyorsunuzdur. Yani bir insanın kendi dini inançları her ne ise, şu veya bu, başka birine bunu zaten hele hele zorla, silahla, şunla, bunla empoze etmesi veya dayatması başlı başına bir trajedidir, din adına da bir trajedidir, insanlık adına da. Bunu Hristiyanlar yaptılar bir zamanlar diyelim, bugün de IŞİD yapıyor veya başka Müslüman devletler, ismi terörist olarak çıkıyor, bilmem ne çıkıyor, dinden dolayı böyle bir şeyin kaynaklanması benim için insanlık açısından utanç verici bir şeydir. O yapmış veya

☞ Biz Diyarbakırlılar sizi parlamentoda görmek isteriz bir Diyarbakırlı Ermeni olarak. Siyaseti düşünüyor musunuz parlamentoda?

Ya ben parlamenter sistemi düşünüyorum, şimdi işin reklamı olmasın, bana bir zamanlar böyle bir teklifler de geldi, bir zamanlar, önemli değil, benim için parlamentoda olmak veya olmamaktan ziyade bulunduğunuz o toplumda gerçekten kendi düşüncelerinizi dile getirebilecek öyle bir atmosfer var mı, yok mu, yani bugün o atmosferde eğer siz kendinizi bir Müslüman olarak, Hristiyan olarak veya işte ne bileyim Budist olarak, şu veya bu inançtan dolayı değil yani, en azından bir demokrat kişiliğiniz varsa, orada o demokrat kişiliğinizle çıkıp düşünceleriniz gerçekten parlamentoda söyleyebilecek bir imkânınız yoksa orada olmanın bir anlamı yok. Söyledikleri zaman da bir sürü başlarına iş-

ler açılıyor, şu bu. Ta unutmayın Zana’lar’ın zamanında kaç defa bu adamlar bir laf ettiler diye kalktılar 10 senelerini hapislerde geçirdiler. Genelde Türkiye böyle bir demokratik düşünceyi, yani insanların kendi düşüncelerini gerçekten demokratik yollarla ifade etme gibi bir özgürlüğü yok. Bu özgürlük sokakta da yok, meydanlarda da yok, parlamentoda da yok bana göre, ha dolayısıyla oraya git, salla başını al maaşını gibi bir davranış içerisinde olmak istemem. Bugün Silvan’da şurada burada duvarlara yazdılar, “Hepiniz Ermenisiniz”, yani Ermeni’nin bir küfür, bir hakaret, en kötü bir şey olduğu ayan beyan yazanlar, çizenler, herhangi birine şu veya bu şekilde bir yaptırım yapmıyorsunuz, ondan sonra mesela, atıyorum işte gideceksin milletvekili olarak orada milleti temsil edeceksin. Hangi milleti? Ermeni milletini diye temsil edecek diye bir hakkımız yok. Yani orada siz, parlamentoda bir demokrat olarak kendi kimliğinizin dışında, kimliğinizin Ermeni, Türk, Kürt olması meselesi değil, o parlamentoda istediklerinizi dillendirebiliyor musunuz, yoksa daha a priori, daha peşin hükümle bir takım ağzınızdan çıkan şey, orada zaten dışlanıyorsunuz. Benim söylemek istediğim o.

☞ Parlamenta seçilen yeni milletvekillerine bir mesajınız olacak mı?

Hepsine Allah kolaylık versin.

☞ Teşekkür ederim.

Ben teşekkür ederim.

Mıgırdiç Margosyan kimdir?

Diyarbakır’ın Hançepik Mahallesi’nde (Gâvur Mahallesi) doğan Margosyan, eğitimini Süleyman Nazif İlkokulu, Ziya Gökalp Ortaokulu, daha sonra İstanbul’daki Bezciyan Ortaokulu ve Getronagan Lisesi’nde sürdürdü, sonra öğrenimini İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Felsefe Bölümünde tamamladı. 1966-72 yılları arasında Üsküdar Selamsız’daki Surp Haç Tıbre-vank Ermeni Lisesi’nde felsefe, psikoloji, Ermeni dili ve edebiyat öğretmenliği ve okul müdürlüğü yaptı. Daha sonra öğretmenliği bırakarak ticarete atıldı. Edebi çalışmalarını aralıksız sürdürdü. Marmara Gazetesi’nde yayımlanan Ermenice öykülerinin bir bölümü Mer Ayt Goğmeri (Bizim Oralar) adıyla kitap haline getirildi (1984). Bu kitabıyla 1988 yılında Ermenice yazan yazarlara verilen Eliz Kavukçuyan Vakfı Edebiyat Ödülünü (Paris-Fransa) aldı. Gâvur Mahallesi (1992), Söyle Margos Nerelisen? (1995) ve Biletimiz İstanbul’a Kesildi (1998) adlı Türkçe kitaplarını, 1999’da ikinci Ermenice kitabı Dikrisi Aperen [Dicle Kıyılarından] izledi. Gavur Mahallesi, Avesta yayınları tarafından Li Ba Me, Li Wan Deran adıyla Kürtçe olarak yayımlandı (1999). 2010 yılında Türkçe kaleme aldığı Kürdan adlı kitabı Aras Yayıncılık tarafından yayımlandı. Evrensel Gazetesi’nde “Kırveme Mektuplar” adlı köşesinde yazmayı sürdüren Margosyan’ın bu makalelerinin bir bölümü Lis Basın-Yayın tarafından Kırveme Mektuplar adıyla 2006’da Diyarbakır’da yayımlandı. Aynı gazetede yazdığı makalelerin bir bölümü Belge Yayınları tarafından Çengelliğe adıyla yayımlandı (1999). Ermeni yazınında taşra edebiyatının son temsilcisi olarak bilinmektedir. Agos, Gündem, Marmara ve Yeniyüzyıl gazetelerinde yazmıştır. Halen günlük olarak yayınlanan Evrensel gazetesinde “Kırveme Mektuplar” başlıklı köşe yazıları yayınlanmaktadır.

Maltepeli kadınlar futbola çağırıyor

Bir spor nasıl endüstriyellesir? Rekabetçi turnuvalarla mı, büyük stadyumlarda yapılan bileti pahalı maçlarla mı, yoksa cinsiyetçi yaklaşımlarla mı? Ya da hepsi birden...

Futbol bizim memleketin en sevilenidir, en kalabalığı, en kavgalı, pahalısı, küfürlüsü, en “erkeği”. Oysa tek topla sokak arasında oynanabilen, en ucuz ve dolayısıyla en “halkçı” spordur.

Nasıl oldu da, bu masum, demokratik sokak oyunu, bu kadar kirliliğe dönüştü? Futbol takımlarının yönetim kurulları, futbolcu alım-satımı tam bir ticari kâr konusu oldu. Futbol endüstriyellettikçe mafyalaştı, mafyalaştıkça spor oma halinden uzaklaştı. Renkli takım formları giyen erkekler, futbol muhabbetini birbirleriyle rekabete ve kavgaya indirgediler. Maç öncesindeki küfürlü atışmalar, tehditler, maç çıkışında öldüresiye kavgalar adeta futbolun tek konusu oldu. Futbol bir spor dalı olmaktan gittikçe uzaklaştı ve erkek kültürüyle harmanlanan, kadınlara kapısını tamamen kapatan, “erkek erkeğe” izlenen/oynanan/muhabbet edilen bir özel etkinliğe dönüştü.

Ancak bir takım ceza aldığı anda onun tribünleri kadınlara ve çocuklara açıldı; yani kadın ve çocuk taraftar, o takıma “ceza” olarak yazıldı! Antrenöründen futbolcusuna, yöneticisinden taraftarına bu sektörün bütün erkekleri, atılan golü tecavüz gibi tariflerken, hakemleri ve karşı takımı “üstün erkek cinsinden olmayan” kadın veya eşcinsellere benzeterek aşağılarken futbola dair her şeyi kirlittiler. “Erkek adam renkli takım tutmaz” saçmalığından, taraftar marşlarındaki açıkça tacizi/tecavüzü öven küfürlere ilerlediler ve en sonunda rakip takım formasını giydirdikleri şişme kadını yakma barbarlığına kadar vardılar işi.

Peki futbol bu noktaya nasıl geldi?

Gülümseyerek dert yanan bir anne: “Bizim kız erkek olacaktı aslında, bebeklerle oynamıyor, bıraksan erkeklerle top oynayacak.” Cümleyi bir de tersinden kuralım: “Erkeklerle top oynayamazsın, gir içeri!” Biri daha yumuşak, diğeri sert ama ikisi de ne kadar da tanıdık, değil mi? Bebeklere elbise giydiren erkek çocukları, sokaklarda top oynayan kız çocukları ve onları yadırgamaktan bıkmayan, hatta cinsiyet rolünü zorla, baskıyla dayatan aileleri.

Çocukluğumuzdan itibaren futbo-

10 Ekim 2015 Ankara Katliamının ertesinde, yükselen tepkiler karşısında hükümet “ulusal yas” ilan etmek zorunda kaldı. Yas çerçevesinde Konya’da oynanan milli maç öncesinde, kaybettiğimiz canlar için yapılan saygı duruşunda hiçbir insani değere saygısı olmayan, utanmazca saygı duruşunu ısıklayan gruplar, iktidarın düşmanca tutumunun aynasıydı. Biz kadınlar, bizleri yok etmek, geri püskürtmek, evlere tıkmak isteyen zihniyete karşı, inadına hayatın her alanında olacağımızı duyuruyoruz. Geri çekilmiyoruz. Kayıplarımızın anısını kalbimizde taşıyarak daima haykıracağız: Yaşasın Barış, Yaşasın Hayat!..

lu erkeklerle sundular, biz kız çocukları ise, ancak “erkek gibi” olursak futbol izleyebildik, ya da futbolu seviyorsak erkek gibi olmalıydık... “Erkek Fatma” deyimi buradan türemiştir ve bir iltifattır. Ama mesela bir erkek çocuğuna “Kız Ahmet” denmesi, en büyük hakarettir! Erkek Fatma’lar cinsiyetsiz sayılırdı ve vurdulu kırdılı oyuna dahil olurlardı.

Oysa... Keşke bıraksaydınız da o kız çocukları yadırganmadan top oynayabilseydi sokaklarda. Belki aynı maçta koşuşturan erkek çocukları daha o zamandan alışacaklardı küfretmemeye. Belki de kız çocuğu büyüyüp futbolu seven bir kadın olduğunda, “Ya sen ofsayıt nedir, daha onu bilmiyorsun” gibi anlamsız klişelerle karşılaşmayacaktı. Biliyoruz kardeşim, biz ofsayıt da biliyoruz, faulü de, korneri de ama mesele bunları öğrenmekte değil ki; mesele sporu bu kadar piyasalaştırıp alçaltmamakta. Spor bir “erkeklik” kanıtlama aracı haline getirip cinsel saldırı nesnesine dönüştürmemekte. Oysa futbol tam da bunu yaşıyor uzun zamandır.

“Kadın olarak yaşamaktansa ölmeyi

tercih ederim” deyip kadınlardan aldığı tepki sonrasında “Benim annem de kadın” şeklinde ilginç(!) bir savunmada bulunan bir spor kulübü başkanı var bu ülkede mesela... İsmi yazınca “Türk işadamı ve spor yöneticisi” diyor arama motoru ama ben daha fazlasını anlıyorum, biliyorum. Kendisine “kadın gibi yaşamamanın” nasıl bir şey olduğunu sormayı ve aslında kadınlığın ne olduğunu anlatmayı çok isterdim. Hacıosmanoğlu, “umutsuz vaka” gibi görünse de, buna hâlâ ve inatla sabrım var.

Ama konu futbol olduğunda, sanırım her şeyden önce yapmamız gereken, futbolu bu erkek egemen endüstriden kurtarmak.

Kadınların futbolla, her türlü tahakkümden kurtarılmış, şiddetsiz futbolla tanışması gerekiyor. Sokaklarda -henüz inşaata açılmamış, üzerinde top oynayabileceğimiz bir avuç kadar alanımız varken-, pas vermenin, ceza sahası içindeki topu çevirmenin, faşizme, ırkçılığa, ayrımcılığa, savaşa karşı, belki kapitalizme belki patriyarkaya inat, belki kadın cinayetleri için, belki de sadece spor

yapmış olmak için futbol oynamanın tadına varmamız gerekiyor. Sporun hiçbir türünün mülkiyeti olmaz, erkek sporu-kadın oyunu olmaz. Futbolu kirlüten zihniyete karşı kadınlar olarak sahalara inmemiz gerekiyor. “Erkek gibi” saçmalıklarıyla değil; insan olarak yaşamamanın gereği olarak o topu bu futbol ağalarının ayağından almamız gerekiyor. Yoksa maçlardaki cinsiyetçi küfürler, taşlı sopalı kavgalar, üzerinde sırf “karşı” takımın forması olduğu için küçücük çocukların üzerine giden erkekler, rakip forma giydirilip yakılan şişme kadınlar, takip altına alınan maç biletleri bitmek bilmeyecek.

Stadyumların ve taraftarların bu kadar politikleştiği günlerde, futbolun içini iyiden iyiye boşaltmak, antipatik hale getirmek ve tekçileştirmek siyasi güçler açısından mantıklı bir hamle olabilir ama biz statları da, futbolu da onlara bırakmayacağız, çünkü biliyoruz ki “aslolan hayattır...”

Ezcümle kadınlar futbola çağırıyor, gelsenize...

Alev

Oyunun kazananı yok, dayanışma ve sporun verdiği mutluluk var

Futbol kimsenin tekelinde olamaz. Bir spordur; kadın da erkek de oynar. Tıpkı çocukken oynadığımız gibi. Bilindiğinin aksine kadınlar eskiden futbol oynarlardı. Bu yasaklar zaman içinde her alanda olduğu gibi erkek egemen anlayış ile geri plana atıldı. Maltepelili Kadınlar olarak hem “Endüstriyel Futbola Hayır” diyor ve birlikte futbol oynuyoruz; hem de gerek kadınlar gerekse emekten ve barıştan yana güçler olarak hayatın her alanında geri çekilmiyoruz. Çok mutluyum. Oyunun kazananı, kaybedeni yok, para yok; dayanışma ve sporun verdiği mutluluk var... Bir turnuva düzenleyebilirsek, Ankara Katliamında yitirdiğimiz canların anısına olsun istiyoruz.

Canan

Erkek egemen bir alanda hep birlikte işgal eylemi başlatıyoruz

Kendimi bildim bileli futbola ilgim vardı. Mahalle maçlarında oynar, babamın yakasına yapışarak kahvelerde veya statta maç izlemeye giderdim. Birlikte büyüdüğüm mahalle arkadaşlarım, yaşıyoruz büyüye de benim maçlara dahil olmamı garip karşılamadı. Ne var ki okul ortamında bunun garip karşılandığını anlıyordum. Kahvede veya statta babama “küçük bir kızın burada ne işi var” diyen bakışların atıldığını farkındaydım. Ne var ki bu hiçbir şekilde beni yıldırmadı, tam tersine direnmenin ta kendisi haline geldi. Üniversiteye girdiğim ilk sene beden eğitimi dersini seçmemin nedeni fakültede futbol takımına katılabilmektir. Dersi aldıktan sonra hocayla konuşmaya gidip futbol takımına katılmak istediğimi söylediğimde, 145 yıldır ilk kez böyle bir talep olduğunu söyledi! Benim payıma da kredisi bile olmayan dersten 2 sene kalmak, sonunda hentbol takımına girip kendimi kurtarmak düştü. Her futbolsever gibi maç sonrası konuşmalar da hayatımın bir parçası-

di. Bu muhabbetler erkeklerin tekelinde olduğu için de ister istemez kendimi aralarında bulur ve şaşkın bakışlarına, bu kadar şeyi nereden bildiğime dair meraklı sorularına maruz kalırdım. Üniversitede bir süre sonra yakın arkadaşlarım tarafından “Mustafa” takma ismiyle çağırılmaya başlamıştım bile. Bu bir yandan da kendilerine ait o alana kabul edildiğim anlamına geliyordu belki. Ne var ki kadın olarak televizyondan maç izlemeye devam edip statlardan ve sahalardan uzaklaştırılmalı uzun zaman olmuştu. Pikniklerde oynayan küçük çocukların arasına karışmak küçük kaçış noktalarımıydı sadece. Şimdi tekrar sahaya dönebilmek ve bunu birçok kadınla birlikte yapacak olmak beni gerçekten heyecanlandırıyor. Benim için uzun süreli bir direnişin zafere ulaşması gibi. Maltepelili Kadınlar olarak erkek egemen bir alanda hep birlikte işgal eylemi başlatıyoruz diyebiliriz

Sanem

Kadıköy iskelesinde su altı temizlik sergisi

Birkaç yıldır Su Altı temizlik çalışmalarından çıkan atıkları sergileme çalışmalarının yenisi Kadıköy şehir hatları iskelesinde bu yıl da devam etmektedir. Denizden çıkan atıklara bakıldığında ilginç eşyalar göze çarpmakta.

Sergilenenler arasında elektrik sobası, cep telefonları, tüplü televizyon, metal kutular, cam şişeler, bardak, fotoğraf makinası, makas, küllük, İngiliz anahtarı, oyuncak helikopter, laptop, v.b atıklar vatandaşların yoğun ilgisini çekerken atıkları görenlerin şakınlıklarını gizleyemedikleri görüldü.

Asya Yakası Kıyı Temizlik Şefi Teyfur Bingöl yapılan bu özel çalışma

ile ilgili şu bilgileri verdi: “Yapılan sergide Toplumda çevre bilinci uyandırmak, denizleri korumak ve muhafaza etmek, insanlara temizlik duygusu aşılamak, denize atılan her atığın canlılara zarar verdiğini ve insanların çevre konusundaki hassasiyetine dikkat çekmeyi amaçlamaktayız. Çevre yönetimini işimizin ötesinde kimliğimiz olarak görmekteyiz.

Yaptığımız temizlik çalışmalarındaki amacımız deniz altındaki canlıların gelişiminin sürdürülebilirliğini sağlamak ve gelecek nesillere temiz bir deniz bırakmaktır.” dedi.

Sergi 01.12.2015 tarihine kadar Kadıköy iskelesinde devam edecektir.

Yüksekten düşen kadın yaralandı

Ataşehir’de, zemin kattaki daireesine istinat duvarından ahşap merdivenle inmeye çalışan kadın, düşerek yaralandı.

Alınan bilgiye göre, Esatpaşa Mahallesi Gülşen Sokağı’nda oturan Necla Çetinkaya, apartmanın zemin katındaki dairesine istinat duvarından

ahşap merdivenle inmek istedi.

Bu sırada boşluğa düşen Çetinkaya, yaralandı. Olay yerine gelen sağlık ekipleri, Çetinkaya’ya ilk müdahaleyi yaptı. İtfaiye görevlilerince düştüğü yerden çıkarılan Çetinkaya, ambulansla Göztepe Eğitim ve Araştırma Hastanesi’ne kaldırıldı.

“Amen” oyunu Zazaca Maltepe’de sahnelendi

Maltepe Belediyesi’nin kasım ayındaki kültür-sanat etkinlikleri kapsamında Maltepe Belediyesi Prof.Dr.Türkan Saylan Kültür Merkezi’nde Zazaca bir tiyatro oyunu sahnelendi. Oyunda, Ankara Katliamı’nda hayatını kaybeden Areye Kay Tiyatro Grubu (Oyun Değirmeni) oyuncusu Kadir Uyan da anıldı.

Oyun başlamadan önce Zazaca ve ardından Türkçe konuşma yapan

Maltepe Belediyesi Prof. Dr. Türkan Saylan Kültür Sanat Merkezi Sanat Koordinatörü Ayşe Sipahioğlu, “Sizlere daha güzel bir günde hoş geldiniz demek isterdim ama 10 Ekim 2015 Ankara Katliamı’ndan sonra bu kez dünya 13 Kasım’da Paris saldırısını yaşadı. Kaybettiklerimiz için derin üzüntüdeyiz. Bugün bize Amen (Maya) adlı oyunu oynayacak Areye Kay’ın değerli oyuncusu Kadir Uyan’ı da maalesef Ankara’da katliamda yitirdik. Bizleri gördüğüne eminim” dedi.

Ali Kılıç’a plakett

Areye Kay (Oyun Değirmeni) Tiyatro Grubu tarafından sahnelenen Amen

(Maya) isimli tiyatro oyununu Yılmazcan Şare yazıp yönetti. Yaşamları yoksulluk ve sıkıntılar içinde geçen bir ailenin verdiği mücadele ve kuşaklar arası çatışmanın işlendiği oyunda Yıl-

mazcan Şare, Veli Kişioğlu, Fintoz Yıldırım, Duygu Sevim ve Menekşe Yeter rol aldı. Oyunun sahnelenmesi sırasında, “Kadir’in dostları, seni unutmayacağız” yazılı fotoğraf sahnede yer

alırken, yakılan mum oyun süresince yanmaya devam Oyunun bitiminde yönetmen Yılmazcan Şare tarafından Maltepe Belediye Başkanı Ali Kılıç’a teşekkür plaketi sunuldu.

Ümraniye’de korkutan yangın

Ümraniye’de geçen cumartesi günü bir laminant ve parke deposunda çıkan yangın mahalle sakinlerine korku dolu dakikalar yaşattı. Yangın üzerine olay yerine çok sayıda itfaiye ekibi sevk edildi.

Elmalıkent Mahallesi Çınar Caddesi üzerinde bulunan laminant ve parke deposunda henüz bilinmeyen bir nedenle yangın çıktı. Yangına çevre ilçelerden çok sayıda itfaiye ekibi sevk edildi. Yangın sırasında depo alev alev yanarken, çevredeki vatandaşlar da korku dolu dakikalar yaşadı. Yangının çok büyük olduğunu ifade eden vatandaşlar, yangı-

nın çevreye yayılmadan söndürüldüğünü söyledi. Yangın uzun süren çalışmaların ardından kontrol altına alınarak söndürülürken, polis olayla ilgili soruşturma başlattı.

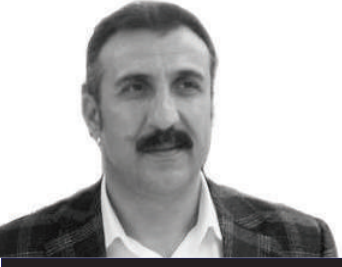
Kadıköy’de yol kenarında ceset

Kadıköy’de yol kenarındaki bir ağacın altında bir erkeğe ait ceset bulundu. Polis 35-40 yaşlarında bir kişiye ait olduğu belirlenen edilen cesette kırıklar tespit ederken başka yerden buraya taşındığı ihtimali üzerinde duruyor.

Kadıköy Boğaziçi Köprüsü Bağlantı Yolu Fikirtepe metrobüs durağı yakınında, yol kenarındaki ağacın altında

bir ceset gören vatandaşlar polise ihbarda bulundu. İhbar üzerine olay yerine çok sayıda polis ekibi sevk edildi. Kısa sürede olay yerine gelen ekipler güvenlik şeridi çekerek inceleme yaptı. 35-40 yaşlarında bir erkeğe ait olan ceset olay yerine gelen Olay Yeri İnceleme ekipleri tarafından uzun süre incelendi. Çevrede delil arayan ekipler, ölen kişinin ayakları ile ellerinde kırıklar tespit etti.

KEREM ÇİFTÇİ

Barışın özgür bilgesini anlamak

Ankara'nın anti toplumcu oligarşik katı merkezci rejimi tarihi boyunca ülke halklarına kumpas kurdu, halkın bağrından çıkan halk önderliklerine rahat yüzü vermedi, yalancı bahar iklimiyle umudu hep öteledi.

Rojava'da ortaya çıkan Kürt iradesini hazmedemeyen rejim sil baştan barış masasını İmralı'da hiddetle devirdi, oysa ne Baasçı "Arap kemeri" ne de BOP'un "ılıman cihatçı" stratejileri tutmadığı gibi Osmanlı usulü-işid türrevler karması ve Türkmen kemeri de yenilgiden kurtulmayacaktır.

Ülkenin aydınlık geleceği için büyük bedeller ödendi-cefalar çekildi, demokratik özgürlük devriminin objektif ve subjektif koşulları oluşsun-olgunlaşsın diye nice barışa hasret genç yürek, toprağa erken düştü-zindanlarda zamanın ruhuna tutundu.

Cennet düşüydü barış ve özgür bilgenin gülüşünde masmavi gökyüzü gibi ülkeye umut saçıyordu, fakat ne acıdır ki herkes hesapsız-cesur ve toplum aşığı değildi, küçücük iktidar hesaplarına savaşı katk yapıyorlardı, savaş cehenneme kan-can taşıyordu,

aslında kimse tam özgür bilgeyi anlamıyordu veya anlamak istemiyordu, (sahte dostluk-yetersiz arkadaşlık diz boyuydu) ne de olsa asil ruhların hakikat dünyasında dostluğa ihanet yoktu!

Oysa halklar hep beraber yerelden yüreğini de ortaya koyarak yaralarını-sorunlarını çözecekti, ekmeği-emeği-acıları-gözyaşlarını bölüşerek bölünmenin panzehiri olan "onurlu ve kalıcı bir barışı" inşa edecekti, ülke ikliminde empati sempatiyi doğuracaktı.

Doğrudan halk iradesinin kendini yerelden yönettiği döneme geçilecek, 25 bölge meclisinin halk iradesini temsil ettiği öz yönetim modeli büyük umut yaratacaktı, toplumun duygu ortaklığı-bağı yeniden güçlenecekti.

Öcalan'ı tecride almak-özgürlük paradigmasının ahlaki-politik etkinliğini sınırlandırmaya kalkışmak, toplumsal barışın manevra alanını ve zeminini

daraltmak akıl karı değil-bu tuzak da tutmayacaktır.

Malazgirt birlikteliği-Çanakkale kardeşliği-Eşme ruhu ile kalıcı barışı öneren Öcalan'ı dikkate almamak intihardır; çok acı sonuçlarla bu kanıtlanmıştır, barış masası devrildiğinden bu güne binlerce insan hayatını yitirmiştir, o konuşursa yaşatıyor, onu tecritte tutanlar-anlamayanlar konuştuğu ölümle karşılaşılıyor.

Herkes şu gerçeği net görüyor çare de-çözüm de Öcalan'dadır. Çok yakın zamanda toplum bu tecrit barbarlığını-izolasyonu da kırıp atacaktır, barışa duyulan büyük istem bunu zorunlu hale getirmiştir, kimsenin tek saniye bile beklemeye tahammülü kalmamıştır.

Türk ve Kürt toplumuna demokrasi ve özgürlük getirecek bir demokratik devrimin önünü kesmek artık olası değildir, çünkü rahatı ve çıkarı için boyun eğen kitleler yerine mücade-

le eden-direnen bilinçli kitleler daha kararlı bir duruş yakalamıştır. Zamanın ruhunu Silvan'da-Gezi'de-Gazi'de-Cizre'de-Kobanê'de ve ülkenin bir çok yerinde toplum yakalamıştır.

Biliniyor ,Ortadoğu despotik geleceği darbelerden beslenir, oysa sadece Kürt özgürlük ve demokrasi mücadelesi öncülüğü demokrasiden besleniyor-tabandan demokratik yöntemlerle geliyor ve demokratik devrimi ve kuruluşu olası kılıyor, taban demokrasinin eşitlikçi kökleri üzerinde büyüyor ve inkarcı rejimi demokrasi ile çözüyor-geriletmiyor, maskesini düşürüyor, değişim ihtiyacı üzerinden kendini esnek-anda yeniliyor, hayati bir gereksinime dönüştürüyor.

Spinoza "İnsan, özünü anlamadığı nedenlerin kölesidir" der, özgür bilgenin kadim felsefesi bu arayışı toplumda olgunlaştırmıştır. Ortadoğu ve Türkiye özgünlüğünde özgürlük köleliğe baş kaldırmıştır-iradeleşmiştir.

"Dağın öte yüzü güneşe bakıyor-muş çocuklar! De hadi davranın , güneşle sohbetimiz var, geç kalmayalım." Yaşar Kemal

Spinoza "İnsan, özünü anlamadığı nedenlerin kölesidir" der, özgür bilgenin kadim felsefesi bu arayışı toplumda olgunlaştırmıştır

TOPRAK SAHA

Fırat Coşkun

Merhaba futbolseverler; bu hafta öncelikle ligde yükselişe geçen Maltepespor ile başlayalım. Teknik direktör Yücel Çolak'ın gelmesiyle ligde bir anda galibiyet serisine bağladı Maltepe ekibi. Futbolcular bu maça hem kendileri hem de hocaları için iyice bilenmişti çünkü Yücel hocanın doğum günüydü ve doğum günü hediyesi olarak maçı kazandılar, üç puanı hocalarına hediye ettiler. Maltepespor taraftarları artık şampiyonluk yaşamak istiyor umarım futbolcular taraftarlarına şampiyonluğu armağan ederler bu sene.

Gelelim Ümraniyespor'a; geçen hafta ne güzel liderliğe yükselmişken, bu hafta maalesef İstanbulspor'a kaptırdı zirveyi. Kırmızı-beyazlı ekip ligde hiç mağlubiyet almaması ise bizleri sevindiren bir olay. Ümraniyespor taraftarlarını unutmamak gerek; her hafta takımını stadı tıklım tıklım doldurarak ve deplasmanda da yalnız bırakmayarak destek veren muhteşem taraftarı unutmamak gerek.

Pendikspor'un ise artık ayağa kalkması lazım, yoksa bu kötü gidişat pek hayra alamet değil. Tamam bu hafta galip geldi ama oynanan futbol pek iç açıcı değil. Lige baktığımızda onbeşinci sırada bu takım. Pendik ekibinin sağlam bir galibiyet serisine ihtiyacı var. Bu hafta alınan galibiyet bu serinin bir başlangıcı olur umarım.

Kartalspor bu hafta evinde maalesef mağlubiyetle ayrıldı. Artık bordo-beyaz taraftarlar takımını üst sıralarda görmek istiyor. Aslında taraftarlar da haklı ama daha ligin on ikinci haftasındayız. Önümüzde daha çok maç var ve bu takımın iyi yerlere geleceğine inanıyorum, ortaya koyulan oyun ilerisi için ışık veriyor diyebilirim.

Anadolu Üsküdar; arkadaş ben gerçekten ne yazacağımı bilmiyorum. Çünkü bu hafta da Üsküdar temsilcimizin galibiyet haberini veremedik. Ligde on iki haftayı geride bıraktık daha galibiyet yok ya beraberlik ya da mağlubiyet. Taraftarlarımızın "artık yeter" dediğini duyar gibiyim. Bu takıma artık kan değişimi yaparsınız, neşter mi vurursunuz, ne yapıyorsanız yapın ama acilen bu takımı ayağa kaldırın. Haftaya görüşmek üzere hoşça kalın.

Maltepespor dolu dizgin **2-0**

Türkiye 3. Lig 1. Grup'ta mücadele eden Maltepespor ligin 14. haftasında deplasmanda oynadığı Kırıkhanspor maçını 2-0 kazandı. Maltepespor maçın 32. dakikasında Serhat Hürriyet ile 1-0 öne geçti. İlk yarı soyunma odasına yeşil-kırmızı ekip 1-0 önde girdi. İkinci yarı ise Maltepespor 78. dakikada Ahmet Teker'in ayağından kaydettiği golle farkı ikiye çıkardı. Maçın kalan dakikalarında başka gol olmayınca Maltepespor sahadan 2-0'lık skor ve üç puanla ayrıldı.

Kırıkhanspor : 0 – Maltepespor: 2

Stat: Kırıkhan İlçe

Hakem: Aykor Karaca, Fırat Zengin, Faik Polat

Kırıkhanspor: Ömer, Emrah, İlyas, Muhsin, Mert, Güven (Dk.85 İbrahim), Bilal, Sercan, Oğuz, Volkan

(Dk.61 Fatih), Gökhan (Dk.68 Ömer)

Maltepespor: Engin, Birol, Uğur, Serhat, Ertuğrul, Ahmet Gökhan Güney, Muzaffer, Samet, Cenk (Dk.64 Ahmet Teker), Onur (Dk.46 Savaş), Anıl (Dk.84 Bertun)

Goller: Dk.31 Serhat, Dk.75 Ahmet Teker (Maltepespor)

Sarı Kartlar: Dk.27 Birol, Dk.45 Onur Berber (Maltepespor)

Kırmızı Kart: Dk.45 Oğuz Kaan Hösük (Kırıkhanspor)

Türkiye 3. Lig 1 Grup Puan Durumu

	Takım	O	G	B	M	A	Y	Puan	AV
1	BB Erzurumspor	13	8	5	0	24	6	29	+18
2	Tire 1922	13	8	3	2	18	9	27	+9
3	Kozan Belediyespor	13	6	4	3	19	13	22	+6
4	Kızılcaözüspor	13	6	4	3	16	10	22	+6
5	Tekirdağspor	14	6	4	4	21	18	22	+3
6	Zonguldak Kömürspor	14	6	3	5	25	19	21	+6
7	Maltepespor	13	4	7	2	14	12	19	+2
8	Bursa Nilüferspor	13	6	1	6	15	20	19	-5
9	Altay	13	5	3	5	21	19	18	+2
10	Düzeyurtspor	12	5	3	4	16	16	18	0
11	Yeşil Bursa	13	4	5	4	17	15	17	+2
12	Turgutluspor	13	4	5	4	13	16	17	-3
13	Erzin Belediyespor	13	5	1	7	16	18	16	-2
14	Kırıkhanspor	13	4	3	6	11	16	15	-5
15	Düzcespor	13	2	8	3	16	21	14	-5
16	Arsinspor	14	3	4	7	14	22	13	-8
17	Cizre Spor	12	2	5	5	12	18	11	-6
18	Silivrispor	14	3	1	10	11	20	10	-9
19	Gölbahşspor	14	2	3	9	12	23	9	-11

Toplu Sonuçlar

14/11/2015	Kızılcaözüspor	2 - 1	Altay
14/11/2015	Tekirdağspor	3 - 3	Cizre Spor
14/11/2015	Gölbahşspor	1 - 2	Yeşil Bursa
14/11/2015	Düzcespor	1 - 1	Tire 1922
14/11/2015	Kırıkhanspor	0 - 2	Maltepespor
14/11/2015	Bursa Nilüferspor	1 - 0	Silivrispor
14/11/2015	Zonguldak Kömürspor	0 - 1	Kozan Belediyespor
14/11/2015	BB Erzurumspor	2 - 0	Arsinspor
14/11/2015	Erzin Belediyespor	0 - 1	Turgutluspor

Gelecek Hafta Maçları

18/11/2015	Arsinspor	vs	Düzeyurtspor
18/11/2015	Cizre Spor	vs	Zonguldak Kömürspor
18/11/2015	Altay	vs	Kırıkhanspor
18/11/2015	Kozan Belediyespor	vs	Gölbahşspor
18/11/2015	Maltepespor	vs	Bursa Nilüferspor
18/11/2015	Silivrispor	vs	BB Erzurumspor
18/11/2015	Tire 1922	vs	Kızılcaözüspor
18/11/2015	Turgutluspor	vs	Düzcespor
18/11/2015	Yeşil Bursa	vs	Erzin Belediyespor

A. Üsküdar yine hüsrana

Türkiye 2. Lig Beyaz Grup'ta mücadele eden Anadolu Üsküdar ligin 12. haftasında deplasmanda Alpedo K.Maraşspor ile karşı karşıya geldi ve karşılaşmadan maalesef 3-0 gibi farklı bir hezimetle mağlup ayrıldı. A.Üsküdar bu sonuçla galibiyet hasretine bu hafta da son veremedi.

Alpedo K.Maraş: 3 - Anadolu Üsküdar: 0

Stat: 12 Şubat

Hakemler: Özgür Sepin, Mustafa Han, Sercan Ertem-çöz

Alpedo K.Maraş: Mesut, Koray, Mehmet, Volkan, Recep Yaşar (Dk.79 Sinan), Emre Öztürk (Dk.65 Hayrettin), Hakan, Onur Balduk

(Dk.61 Ramazan), Ali, Onur Karababak, Eser, A.Üsküdar 1908:

Eren, Erim, Fatih, Seyit (Dk.61 Emre Kahraman), Can (Dk.85 Samet), Cenk, Umut (Dk.53 Gökhan), Furkan Tuncer, Recep Berk Elitez, Furkan Aktaş, Tevfik

Goller: Dk.19

ve 75 Mehmet Menderes, Dk.90+3 Sinan (Alpedo K.Maraş)

Sarı Kartlar: Dk.33 Mehmet Menderes, Dk.57 Emre Öztürk (Alpedo K.Maraş) - Dk.36 Furkan, Dk.82 Fatih, Dk.84 Tevfik (A.Üsküdar 1908 Spor)

Kartalspor evinde vuruldu

1-3

Türkiye 2. Lig Kırmızı Grup'ta mücadele eden Kartalspor bu hafta kendi evinde Gümüşhanespor ile karşı karşıya geldi. 44. dakikada kazanılan penaltıyı gole çeviren Murat Kartalsor'u 1-0 öne geçirdi ve ilk yarı bu sonuçla sona erdi. İkinci yarıda ise Kartalspor resmen çöküşe geçti. Kalesinde ardarda goller gören Kartal temsilcisi sahadan 3-1 yenik ayrıldı. Kartalspor bu sonuçla ligde 5 galibiyet, 1 beraberlik ve 6 mağlubiyet ile 16 puanla 10. sırada yer alıyor. Kartalspor gelecek hafta deplasmanda Sivas Belediyespor ile karşı karşıya gelecek.

Kartalspor: 1 -

Gümüşhanespor: 3

Stat: Kartal

Hakemler: Yaşar Can Temizel, Erdi Kırıcı, Can Savaşan

Kartalspor: Yavuz, Anıl, Emrah Taysı, Sait, Emrah Kaya (Dk.56 Samet), Uğur, Murat, Göktuğ (Dk.75 Yusuf), Ali Kılıç (Dk.86 Aytek), Ali Say, Burak

Gümüşhanespor: Hasan, Taşkın (Dk.29 Süleyman), Salih, Cumhuri, Ali Özgün, Raşit (Dk.90 Burak), Hakan (Dk.87 İlyas), Ercan, Ali Zorlu, Taner, Halil

Goller: Dk.44 Murat (Pen) (Kartalspor) - Dk. 54 ve 72 Süleyman, Dk.80 Hakan (Gümüşhanespor)

Sarı Kartlar: Dk.42 Ali Zorlu, Dk.45 Ali Özgün, Dk.74 Salih Zafer (Gümüşhanespor), Dk.67 Uğur, Dk.75 Mehmet Sait, Dk.85 Ali Say (Kartalspor)

Kırmızı Kartlar: Dk.37 Anıl (Kartalspor)

Ümraniyespor üç puanı kaptı

Türkiye 2. Lig Beyaz Grup'ta mücadele eden Ümraniyespor lig'in 12. haftasında kendi sahasında

1-0

Orduspor ile karşı karşıya geldi ve Ümraniyespor sahadan 1-0'lık galibiyetle ayrıldı. Kırmızı-beyazlı ekip maçın 38. dakikasında Samet'in golü ile ilk yarıyı 1-0 önde kapattı. İkinci yarıda başka gol sesi çıkmayınca Ümraniyespor 1-0'lık skorla üç puanı cebine koydu.

Ümraniyespor: 1 - Orduspor: 0
Stat: Ümraniye Belediye

Hakemler: Özer

Özden, Ejder Yapıcı, Vural Gül

Ümraniyespor: Burak Öğür, Mustafa, Ziya, Bulut, Bahadır (Dk.56 İbrahim),

Yaser (Dk.57 Eser), Mücahit, Erol, Eren (Dk.84 Yasin), Samet, Oğuz
Orduspor: Emrehan, Doğancan, Yunus, Burak Saban, Safa (Dk.79 Ahmet), Mahmut, Özgen, Gökhan, Ardahan (Dk.66 Burak Özsoy), Furkan (Dk.66 Tolga), Emre

Goller: Dk.38 Samet (Ümraniyespor)

Sarı Kartlar: Dk.70 Burak Saban (Orduspor)

Türkiye 2. Lig Beyaz Grup Puan Durumu

	Takım	O	G	B	M	A	Y	Puan	AV
1	İstanbulspor	12	9	3	0	19	6	30	+13
2	Ümraniyespor	12	8	4	0	19	5	28	+14
3	Kırklarelispor	12	6	4	2	13	6	22	+7
4	Sarıyer	12	6	2	4	17	9	20	+8
5	Buğsaşspor	12	5	5	2	10	8	20	+2
6	Bandırmaspor	12	5	4	3	20	13	19	+7
7	Menemen Belediyespor	12	5	4	3	18	14	19	+4
8	Hacettepe Spor	12	4	7	1	14	10	19	+4
9	Kahramanmaraşspor	12	5	3	4	14	15	18	-1
10	Fethiyespor	12	4	5	3	12	14	17	-2
11	Konya Anadolu Selçukspor	12	3	5	4	10	12	14	-2
12	Nazilli Belediyespor	12	2	7	3	10	11	13	-1
13	Pendikspor	12	3	4	5	11	15	13	-4
14	Hatayspor	12	3	2	7	11	16	11	-5
15	Bayrampaşa	12	3	2	7	7	12	11	-5
16	Anadolu Üsküdar 1908	12	0	5	7	8	17	5	-9
17	Orduspor	12	0	5	7	8	21	5	-13
18	Pazarspor	12	0	3	9	8	25	3	-17

Toplu Sonuçlar

15/11/2015	Nazilli Belediyespor	1 - 1	Bayrampaşa
15/11/2015	Konya Anadolu Selçukspor	0 - 0	Menemen Belediyespor
15/11/2015	İstanbulspor	1 - 0	Sarıyer
15/11/2015	Fethiyespor	0 - 0	Buğsaşspor
15/11/2015	Ümraniyespor	1 - 0	Orduspor
15/11/2015	Bandırmaspor	1 - 0	Pazarspor
15/11/2015	Hacettepe Spor	0 - 1	Pendikspor
15/11/2015	Kahramanmaraşspor	3 - 0	Anadolu Üsküdar 1908
15/11/2015	Kırklarelispor	1 - 0	Hatayspor

Gelecek Hafta Maçları

22/11/2015	Hatayspor	vs	Fethiyespor
22/11/2015	Orduspor	vs	Anadolu Üsküdar 1908
22/11/2015	Pazarspor	vs	Nazilli Belediyespor
22/11/2015	Bayrampaşa	vs	Hacettepe Spor
22/11/2015	Buğsaşspor	vs	İstanbulspor
22/11/2015	Menemen Belediyespor	vs	Bandırmaspor
22/11/2015	Pendikspor	vs	Kahramanmaraşspor
22/11/2015	Sarıyer	vs	Konya Anadolu Selçukspor
22/11/2015	Ümraniyespor	vs	Kırklarelispor

Pendikspor galip ayrıldı

Türkiye 2. Lig Beyaz Grup'ta deplasmanda Hacettepespor'a konuk olan Pendikspor deplasmandan 1-0 galip döndü.

Geçtiğimiz hafta evinde Nazilli Belediyespor'u 2-0 mağlup eden Pendikspor Başkentten de mutlu döndü. Maçın ilk yarısı orta saha mücadelesi şeklinde geçerken devreye de 0-0'lık skorla gidildi. İkinci yarıya daha hızlı ve baskılı başlayan taraf Pendikspor olurken 85. dakikada sahneye çıkan Fatih Cerlek'in müthiş golüyle rakibi karşısında 1-0 öne geçti. Golden sonra da oyunun hakimiyetini elinde tutan Pendikspor, maçtan 1-0'lık skorla galip ayrıldı.

Hacettepespor: 0 - Pendikspor: 1

Stat: Cebeci İnönü

Hakemler: Sesar Tuna, Bilal Gölen, Hidayet Zeybek

Hacettepespor:

Taha, Cenk, Veli, Eren, Gökhan, Soner, Mahmut (Dk.66 Murat), Alaattin, Ferhat (Dk.57 Emre), Burak, Turgut (Dk.53 Recep)

Pendikspor: Mehmet, Ramiz, Oğuz, Hakan, Alişan, Hasan (Dk.89 Samet), Fatih Şen (Dk.79 Fahri), Fatih Cerlek, Enes (Dk.46 Umut), Kadir, Abdulkadir

Goller: Dk.84 Fatih Cerlek (Pendikspor)

Sarı Kartlar: Dk.50 Cenk, Dk.90 Emre (Hacettepespor) - Dk.90 Fahri (Pendikspor)

MUSTAFA İŞİTMEZ

Karşılıksız aşk

Bzim için karşılıksız aşk karşılıksız aşktır, o kadar; pratik, üretken ve gerçek olmayan aşk. En iyi karşılıksız aşk acınacak kadar zavallı, en kötüsü patolojik denecek kadar hastalıktır. Her şekliyle bizler bu aşkı kategorik bir yanılgı, gerçeklik ilkesine uymayı başaramamış bir olay olarak görürüz.

“Karşılıksız aşk” deyiminin dış yüzeyinin altında bir yerlerde, bu tür bir huzura duyulan derin özlem yatmaktadır, belirtilmek istenen, bunun öylesine tam ve eksiksiz bir özgürlük aşkı olduğudur ki ölüm tek kurtuluştur.

Bu deyim ilk kez 1542’de, Sir Thomas Wyatt’ın “Karşılıksız Kalan Gerçek Aşktan Şikâyet” adlı eserinde kullanılmıştır; deyimın piyasaya böylece çıkması pek anlamlıdır, sanki modern olan bir şeylerin doğumunu müjdelir. Wyatt’ın deyimı mutsuz aşklarla ilgili tartışmalara yeni bir derinlik getirmiştir; geleneksel saray aşkının sihirli çerçevesinden dışlanmış kişilerin tamamen yabancılaşmasını kayıtlara geçirmiş, dışarıda kalan kadın ve erkeklerin tutkulu hırs ve düş kırıklıklarını çok güzel anlatmıştır.

Shakespeare’nin “On İkinci Gece” isimli komedisinin başlangıcında Illyria karşılıksız aşk çeken sevgililerle doludur, fakat beşinci perdenin sonuna gelindiğinde oyundaki herkes eşleşir: Viola ve Orsino, Olivia ve Sebastian, Sir Toby ve Maria. Yalnız kalan tek kişi sonradan görme uşak Malvolio’dur. Uşak kandırılmıştır, hanımı Olivia’nın kendisiyle evlenmek ve ona sınıf atlatmak istediğini sanmaktadır. Maria ve Toby’nin yazdığı düzmece mektupta Olivia ona şöyle der: “Bazıları büyük bir insan olarak doğar, bazıları büyüklüğe erişmeyi başarır, bazılarına ise büyüklük kendiliğinden gelir.” Kendisine olan hayranlığı ve hırsı yüzünden Malvolio ile çok alay edilir, sosyal konumunun üstündeki mevkilere çıkmaya heveslendiği, buna cesaret ettiği için çok hırpalanır. Ancak uşak oyunun sonunda fikirlerini hiç değiştirmemiştir:

“Topunuzdan intikamımı alaca-

ğım,” der, hışımla sahneden ayrılma-
dan önce.

Karşılıksız Aşk aynı zamanda Huzursuz Aşk’tır. Sosyal engellerle uğraşacak sabrı yoktur, ayrıca dini konuların dikkatini dağıtmasına izin vermez. Kolay kolay baştan savıl-
mayı reddeder. Bu tip aşk kölelik temeline dayanmaz, aksine kölelikten azat edilmeyi hedefler. Tamamen özgürlük kavramı üstüne kurulmuştur, hizmet değil. Dolayısıyla, Rönesans döneminde karşılıksız aşk yaşayan insan figürü çoğunlukla, içinde gizli bir, sınıf ve cinsiyet ayrımlarına ilişkin kısıtlamalara karşı çıkma eğilimi taşır.

Belki de bu sebepten, Malvolio tüm saçmalıklarına rağmen, On İkinci Gece’nin son sahnesinde vicdanımızı sızlattırmayı başarır ve aynı nedenle, “Yeter ki Sonu İyi Bitsin” izlerken tüm oyun boyunca kendini beğenmiş. Dük Bert-
ram’a karşılıksız bir aşk besleyerek etrafta dolaşan doktorun kızı Helena’nın duygularını anlayışla karşılar. Çünkü Malvolio ve Helena Shakespeare’nin komedi tiyatrosu saraylarının kalbindeki gerçek modern karakterlerdir. Bu karakterlerde uzaktan uzağa yaşanan tutkuların devrimci bir vechesi vardır.

Ergenliğin son dönemlerine gelindikçe, karşılıksız aşk edebiyatı daha da politik bir özellik taşımaya başlar. Düş kırıklığına uğrayan âşık, giderek daha

çok toplumu protesto eden bir kimliğe bürünür. Dünyanın ilk trajik romanlarından biri olan Goethe’nin “Genç Werther’in Acıları” Alman orta sınıftan parlak ve çalışkan bir genç öğrenci olan kahraman, Charlotte adında bir kadına âşık olur. Problem Charlotte’un bir başkası ile nişanlı olmasıdır, nişanlısı Albert düzgün ve biraz kasıtlı bir devlet memurudur, kadın daha sonra bu adamla evlenir. Önceleri Werther, bu çiftin iyi bir dostudur, hep birlikte uzun geceler geçirilir, şiirler okunur, işlemlere bakılır, Charlotte’un piyanosu dinlenir. Ancak zaman geçtikçe kahramanımız Albert’in yanında giderde daha çok içine kapanmaya başlar, Charlotte’un yanında ise melankolikleşir. Birçok XVIII. yüzyıl okuruna, Werther’in kara sevdalı edilgenliği biraz fazla dokunaklı gelmiş olmalı; hatta Charlotte da sonunda onun devamlı ağlayıp sızlanmasını seyretmek zorunda kalmaktan bıkar ve: “Bir erkek gibi davran!” der ona, “Sana acımaktan başka bir şey yapamayan bir kişiye olan bu kasvetli bağlılığa bir son ver.” Fransız romancı ve eleştirmen Germaine de Stael, Werther’in kaderinin dokunaklıdan ziyade trajik olduğunu, çünkü romanın kötü bir toplumsal düzen içinde yaşayan hassas bir ruhun çektiklerini anlattığını ileri sürerken muhtemelen haklıydı. Kitabın ortalarına doğru Werther, yerel mahkeme-

deki görevinden istifa eder, çünkü yerel aristokrasinin sürdürdüğü düzeyde bir sınıf ayrımcılığını kabul edemeyecek kadar gururludur. Sınıfsal engellerden öte, ve daha bile önemlisi, Werther’in baş etmek zorunda olduğu bir diğer konu vardır. Coğrafi engeller. O yıllarda Almanya hâlâ birbiriyle bağlantısız küçük prensliklerden oluşan bir yamalı bohça gibiydi. Bir prenslikten öbürüne geçmek kolay değildi. Werther gidecek başka yeri olmadığı için sıkıntıdan patlasa da taşrada oturmaya mecburdu; evinden ayrılmayı becerememiş ve düş kırıklığına uğramış bir yeniyetme gibiydi.

Arkadaşına yazdığı bir mektupta, “Bazı kimselerden duyduğuma göre, cins ve asil atlar,” der Werther, “çok yorgun oldukları veya ateşlendikleri zaman daha rahat nefes alabilmek için içgüdüsel olarak dişleriyle bir damarlarını ısırp koparırlarmış. Ben de çoğu zaman böyle hisler duyuyorum, bir damarımı koparıp sonsuz özgürlüğü bulmak istiyorum.” Ve işte böyle bir ruh hali içinde, bütün mesleki hayallerini toprağa gömdüğü günlerde, Werther’inCharlotte’a olan aşkı kendi kendini mahvetmeye yönelik bir saplantıya dönüşür; bu öyle bir saplantıdır ki sonunda kafasına bir kurşun sıkarak intihar etmesine sebep olur. Başından sonuna Werther’inCharlotte’a karşı duyguları hep iki ucu keskin bir bıçak gibi aykırılık ve tutarsızlıkla doludur. Charlotte’un kendisinin de fark ettiği bir gerçektir bu: “Korkarım ki, bana sahip olmak için duyulan bu arzusun böylesine cazip görünmesinin aslında tek sebebi imkansız bir şey olması.”

Genç adam ona saplantılı bir tutku beslemektedir, çünkü kadın, Alman burjuva kültürünün en iyi ve ilerici özelliklerini taşıyan güzel bir örnek, duyarlı, ihtiraslı ve açık fikirlidir. Fakat aynı zamanda Werther, onu elde edemeyeceğini bildiği için özellikle onu açıdan kusursuz bir simgedir, onun yoluna çıkan bütün diğer engelleri de simgeler.

Maltepe'den bir ilk:

Bağımsız Mutluluk Merkezi

Maltepe Belediyesi, İstanbul Kalkınma Ajansı'ndan aldığı destekle, madde ve davranış bağımlılıklarının önlenmesine yönelik faaliyetlerin geliştirilmesi, yaygınlaştırılması ve etkinliğinin artırılması amacıyla Türkiye'de alanında ilk olan Bağımsız Mutluluk Merkezi'ni kurdu.

İstanbul Kalkınma Ajansı'nın "2015 yılı Mali Destek Programları"na "Mutluluğun Merkezi Maltepe" projesini de içeren iki projeye başvuran Maltepe Belediyesi, 1 milyon 917 bin liralık destek almaya hak kazanmıştı. Bu destek, ilk meyvelerini verdi ve Prof. Dr. Türkan Saylan Kültür Merkezi'nde "Bağımsız Mutluluk Merkezi" kuruldu. Maltepe Belediye Başkanı Ali Kılıç'ın öncülüğünde kurulan ve Türkiye'de alanında bir ilk olacak merkezde, 2 psikolog ve 1 sosyolog da görev alacak.

Bağımlılıkla mücadele edilecek

Madde ve davranış bağımlılıklarının önlenmesine yönelik faaliyetlerin geliştirilmesi, yaygınlaştırılması ve etkinliğinin artırılması, bu kapsamda ilçede kültürel, sanatsal ve sportif etkinlik-

lerin de gerçekleştirileceği bir alanın kurulmasını amaçlayan projeye, madde bağımlılığı açısından risk altındaki gruplar ve dezavantajlı gençlerin eğitim alması sağlanacak. Maltepe Kaymakamlığı, Maltepe İlçe Milli Eğitim

Müdürlüğü ve proje ortaklarından Maltepe Üniversitesi'nin de çalışmalarıyla destek verdiği merkezin projesiyle ilgili yapılan toplantıda, ilçedeki 29 lisede görev yapan rehberlik öğretmenleri bilgilendirildi ve ayrıca projenin ortak hareket alanları ve iş planları da çıkarıldı.

Sunum için düzenlenen toplantıda, merkezde devam eden hazırlık çalışmalarının hemen ardından, psiko-sosyal destek servisinin kurulacağı ve ilerleyen zamanlarda öğrenci, ebeveyn ve öğretmenler için bilgilendirici seminerlerin düzenleneceği, yaşam becerilerini geliştirme eğitimleri, sportif, sosyal ve kültürel atölye faaliyetlerinin gerçekleştirileceği ve mahalle ve sosyal grup toplantılarının yapılacağını ifade eden Psikolog Büke Okyay, merkezin önemli bir boşluğu dolduracağını kaydetti.

HALKIN NABZI GAZETESİ VE BİTLİS BELEDİYESİ İŞBİRLİĞİ İLE BİTLİS'TE

WILLIAM SAROYAN KÜTÜPHANESİ AÇILIYOR!

*Büyük bir yazarın ve
bu toprakların Ermeni
halkının emeğine ve
anısına saygıyla...*

Kitap bağışlarınızı bekliyoruz:

Bitlis Belediyesi

Saroyan Kütüphanesi

Bitlis / Türkiye

M'EXPO CENTER

MALTEPE ULUSLARARASI
FUAR, KONGRE VE
YAŞAM MERKEZİ

20.000 kişiye sağlayacağı iş olanağı ile
geleceğin **güvence** altına alınması demektir!

BİR İMZA DA SEN VER!

M'EXPO

İstihdam, ekonomi ve turizm

alanında canlılık,

TÜRKİYE için prestij demektir.

Geleceğine imza at!

MALTEPE BELEDİYESİ

/maltepebeltr

www.maltepe.bel.tr

0216

457 06 60

457 06 61